

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข

Memory of Happiness

T121000

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 121000
วัน,เดือน,ปี...-5 สี.ศ. 2555

b. 10910004
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.มล.บุศยมาศ นันทวัน)

(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร์)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์จันทร์ปภัสตร์ มณีรัตน์)

(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

กรรมการ

(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการและเลขานุการ

(รองศาสตราจารย์อติตา จันทังเพ็ชร)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์จันทร์ปภัสตร์ มณีรัตน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข
	Memory of Happiness
ชื่อ	นายพงศ์ตะวัน วั่งซ้าย
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553 - 2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ จันทรปภัสสรณ์ มณีรัตน์

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ บันทึกช่วงเวลาแห่งความสุขนั้นเป็นผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการนำเอาความรู้สึกประทับใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้า เรื่องราวของวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและเต็มไปด้วยความสนุกสนานนั้นคือช่วงเวลาของวัยเด็กที่จะบอกเล่าผ่านมุมมองของข้าพเจ้าในปัจจุบัน ซึ่งจะพูดถึงเรื่องความรู้สึกในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต โดยมุ่งเน้นที่จะแสดงออกให้เป็นผลงานที่คู่แล้วเกิดความรู้สึกมีชีวิตชีวา สดใส สนุกสนาน เพื่อสะท้อนให้ผู้รับชมทราวลึกถึงความทรงจำดี ๆ ที่มีอยู่ในจิตใจ

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รวบรวมประสบการณ์ในการคิดสร้างสรรค์และจินตนาการและความทรงจำส่วนตัว มาสร้างสรรค์เป็นผลงานที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ตามความต้องการของข้าพเจ้าในมุมมองของภาพ วิถีชีวิตที่มีความสุข เพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ชื่นชมกับผลงานศิลปะทุก ๆ ท่าน

จากข้อมูลเบื้องต้น แนวความคิด กรรมวิธี และกระบวนการสร้างสรรค์ ทำให้เกิดผลงานศิลปนิพนธ์ จำนวน 4 ภาพ ตามเจตนาารมณ์และวัตถุประสงค์ ในรูปผลงานศิลปกรรมที่มีลักษณะเฉพาะที่สอดคล้องกับแนวความคิดสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า และนอกจากนี้ยังได้ค้นพบ เทคนิค วิธีการต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติงาน สามารถนำมาพัฒนาและต่อยอดความคิดสืบเนื่องเพื่อสร้างสรรค์ผลงานต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ความเข้าใจ คอยประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ข้าพเจ้า ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ทำให้ได้สั่งสมความรู้จนถึงวันที่สำเร็จการศึกษาอย่างลุล่วง ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ทุกท่าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า อาจารย์ จันทรภัตสรณ์ มณีรัตน์ ที่คอยให้ความรู้ เป็นกำลังใจผลักดันแนวความคิดให้มีพัฒนาการ จนทำให้เกิดศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากตัวของข้าพเจ้าและผลงานศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ครอบครัว ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ที่เลี้ยงดูส่งเสียข้าพเจ้ามาจนถึงวันนี้ ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า เพื่อนๆ ที่ศึกษาเล่าเรียนด้วยกันมา ข้าพเจ้าขอขอบคุณสำหรับความหวังดีจากทุกท่านที่กล่าวมา ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีความสำเร็จลุล่วงด้วยดีในการศึกษาและขออภัยในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำผิดพลาด ขอให้ความสุขจงเกิดแก่ทุกๆ คนตลอดไป

พงศ์ตะวัน วั่งซ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับ	6
แนวความคิดสร้างสรรค์	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	20
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	20
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม	29
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	30
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	30
การจัดองค์ประกอบภาพ	34
บทที่ 5 บทสรุป	37
เอกสารอ้างอิง	38
ภาพผลงานศิลปะ	39
ประวัติผู้เขียน	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบข้อมูล	5
ภาพอิทธิพลและผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	
Sean Hillen	8
Norman Rockwell	11
David Hockney	14
Vincent van Gogh	17
ภาพประกอบภาพร่างและพัฒนาภาพร่าง	20
ภาพร่างชุดที่ 1	21
ภาพร่างชุดที่ 2	23
ภาพร่างชุดที่ 3	25
ภาพร่างชุดที่ 4	27
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	
รูปทรง(Form)	31
น้ำหนัก	31
สี(Color)	32
พื้นผิว(Texture)	33
พื้นที่ว่าง(Space)	33
ภาพการวิเคราะห์องค์ประกอบ	
ความกลมกลืน(Harmony)	34
ความหลากหลาย(Variety)	34
ความสมดุล(Balance)	35
สัดส่วน(Proportion)	35
ความเป็นเด่น(Dominance)	36
การเคลื่อนไหว(Movement)	36
ผลงานศิลปะ	
ชั้นที่ 1	40
ชั้นที่ 2	41
ชั้นที่ 3	42
ชั้นที่ 4	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะนั้น แน่นอนว่าตัวศิลปินจะเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการ มีเรื่องราวที่จะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ หรือแม้แต่ทัศนคติที่แต่ละบุคคลสนใจ เพื่อให้เกิดการตอบสนองจากผู้ชมผลงานนั้น ๆ ส่วนตัวของข้าพเจ้าได้หยิบยกและเกี่ยวโยง เรื่องราวของภาพความทรงจำที่ประทับใจ และช่วงเวลาที่มีความสุขที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเพื่อสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึกประทับใจในหลายสิ่งหลายอย่างที่สร้างแรงบันดาลใจ จากการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า ผ่านการแสดงออกเป็นผลงานจิตรกรรมที่ต้องการให้ผู้รับชมมีความสุขไปกับความหลากหลายของวิถีชีวิตในปัจจุบัน

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ยังคงอยู่ในความทรงจำ ซึ่งบางเหตุการณ์เป็นเรื่องที่น่าประทับใจ ข้าพเจ้าก็ยังคงเก็บรักษาสิ่งดี ๆ เหล่านั้นไว้เป็นอย่างดี เรื่องราวต่าง ๆ ในอดีตสามารถทำให้ข้าพเจ้ามีทั้งความสุข สมหวังและความทุกข์ใจปะปนกัน และหลายสิ่งหลายอย่างก็คอยเป็นกำลังใจให้กับตัวเองได้ในยามที่ไม่สบายใจ

ข้าพเจ้านึกย้อนไปถึงสมัยที่ยังเป็นเด็กมีเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายที่สามารถสร้างรอยยิ้มได้เมื่อนึกถึง ความสุขที่ได้ไปเที่ยวเล่น ความสนุกสนานและรอยยิ้ม ที่เกิดจากความสุขมันเป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอและถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่บอกเล่าถึงภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยนำข้อมูลจากภาพถ่ายสมัยก่อนซึ่งสามารถบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ความเป็นอยู่ของครอบครัว สิ่งที่ทำร่วมกัน ความรักที่มีต่อกัน และกิจกรรมต่าง ๆ มาเป็นส่วนประกอบสำคัญในการประกอบสร้างภาพผลงาน เป็นข้อมูลดิบหรือภาพที่บันทึกเอาไว้ในช่วงเวลาที่ไม่สามารถย้อนกลับไปได้ ข้าพเจ้าจึงต้องการดึงสิ่งเหล่านั้น เช่น ภาพในอดีตที่มีเรื่องราวต่าง ๆ และความรู้สึกของช่วงเวลานั้น สีสันของยุคนั้น ลวดลาย สิ่งของต่าง ๆ นำมันกลับมาสร้างเป็นภาพชิ้นใหม่จากมุมมองของปัจจุบันร่วมกับการคิดสร้างสรรค์ของตัวข้าพเจ้าที่ต้องการปรับเปลี่ยนความรู้สึกของความเก่าในอดีตให้กลับมาสดใสอีกครั้งเติมเต็มความมีชีวิตชีวาของเรื่องราวในอดีตไม่ให้จืดจางลงไป โดยมุ่งเน้นไปที่การสื่ออารมณ์ของภาพที่ดูสนุกสนาน ร่าเริง ความสดใสและการใช้สีสันที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ รูปทรงต่าง ๆ ที่สนใจนำมาประกอบกัน ซึ่งเป็นการรวบรวมหลากหลายสิ่งที่สร้างความรู้สึกมีความสุขให้กับข้าพเจ้าเข้าใจด้วยกันบอกเล่าถึงช่วงเวลาแห่งความสุขที่ผ่านเข้ามาในชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งในปัจจุบันข้าพเจ้ามีหน้าที่ต้องศึกษาเล่าเรียน ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมที่ค่อนข้างจะมีเวลาจำกัด มีกรอบกฎเกณฑ์ที่ต้องเคารพ ต้องปฏิบัติตามมากขึ้น ช่วงเวลาที่ต้องใส่ใจและเต็มทีกับชีวิตมากขึ้น ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ และวิถีชีวิตของข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนแปลงไปบ้าง โดยที่บางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลง ทุกสิ่งทุกอย่างก็มีช่วงเวลาของตัวเอง ช่วงเวลาต่าง ๆ ในชีวิตนั้นมีความน่าสนใจและสามารถบอกเล่าถึงชีวิต ภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในความทรงจำเมื่อนำกลับมาคิดก็จะได้ทบทวนจิตใจของตัวเองว่าเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดก็สุดแท้แต่จิตใจของตนในปัจจุบันจะเลือก ส่วนตัวของข้าพเจ้าบ่อยครั้งก็อดไม่ได้ที่จะนึกถึงช่วงเวลา ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ช่วงเวลาที่ประทับใจและภาพเหตุการณ์ที่สร้างความสุขสนุกสนานอยู่เสมอ เพราะเป็นสิ่งที่สร้างความสุขใจและรอยยิ้มเล็ก ๆ ให้กับจิตใจของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อให้ได้ผลงานการสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะที่สมบูรณ์นั้น ข้าพเจ้าได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในงานชุดนี้เป็นหัวข้อต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. เพื่อถ่ายทอดทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสังคมที่ข้าพเจ้าดำรงอยู่ ผ่านการสื่อแสดงออกทางด้านศิลปะในมุมมองส่วนตัวที่นำเสนอเรื่องราวของวิถีชีวิตและความทรงจำที่มีความสุข
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของชีวิตของคนแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้นและมีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ อย่างคุ้มค่า และมีสติ โดยใช้งานศิลปะของข้าพเจ้าเป็นสื่อกระตุ้นให้นึกถึงสิ่งดี ๆ ที่มีอยู่ในสังคม เพื่อให้ระลึกถึงชีวิตของตนเองให้เดินอยู่บนเส้นทางที่ดีในสังคม
3. เพื่อระลึกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ให้ความทรงจำจากสิ่งต่าง ๆ ในอดีตเป็นเสมือนกำลังใจในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ให้ระลึกถึงคุณค่าของชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานในลักษณะของงาน 2 มิติ โดยใช้เทคนิควิธีการในการสร้างผลงานทางจิตรกรรมด้วยการใช้สื่อครีติกบนผ้าใบและการปะติดวัสดุมาเป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ และเพื่อให้ได้ผลงานศิลปะที่สมบูรณ์แบบครบถ้วนตามที่ข้าพเจ้าต้องการและเกิดประโยชน์สูงสุด ข้าพเจ้าจึงได้กำหนดขอบเขตในการสร้างผลงานไว้ ดังนี้

1. บอกลำถึงช่วงเวลาของวิถีชีวิตที่อยู่ท่ามกลางสังคมที่หลากหลายและความประทับใจในเรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้า
2. ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยนำรูปแบบของ งานศิลปะ Photomontage หรือภาพตัดต่อผสานเข้ากับการปะติดวัสดุ Collage และการสร้างสรรค์ในรูปแบบจิตรกรรมของข้าพเจ้า เป็นภาพสะท้อนมุมมองทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิต
3. ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะจำนวน 4 ชิ้น โดยผลงานทั้งหมดมีความหมายที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกันทั้งเนื้อเรื่องและตัวงานตามมุมมองของข้าพเจ้า
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร จำนวน 5 ชิ้น
 - 4.2 ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 170 x 130 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 180x140 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

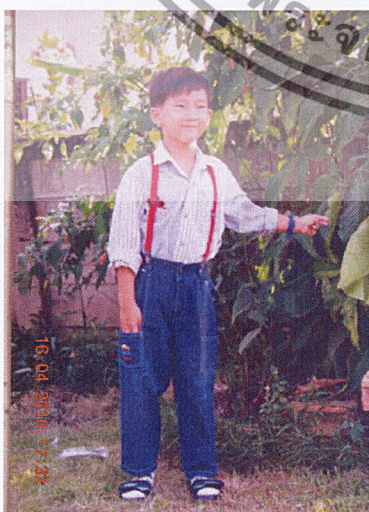
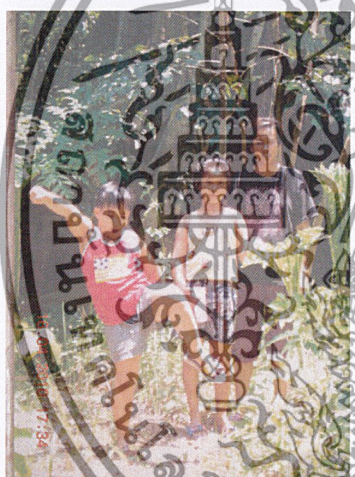
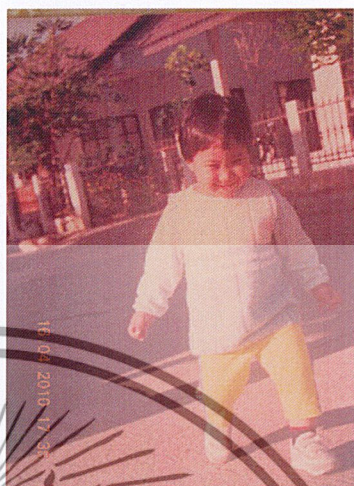
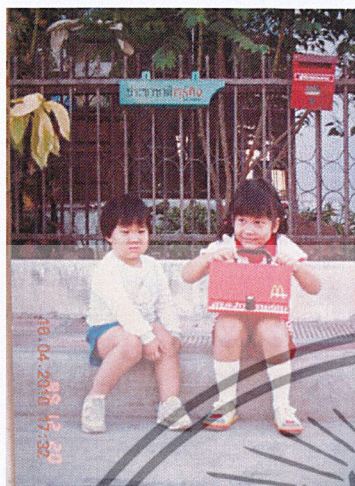
จากภาพถ่ายในอดีตที่เป็นภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ประทับใจ ทุกครั้งที่ได้หยิบรูปภาพเหล่านั้นขึ้นมาดูภาพความทรงจำต่าง ๆ ของข้าพเจ้าก็นึกย้อนไปถึงสมัยที่ยังเป็นเด็กมีเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายที่สามารถสร้างรอยยิ้มได้เมื่อนึกถึง ความสุขที่ได้ไปเที่ยวเล่นความสนุกสนานและรอยยิ้มที่เกิดจากความสุขมัน เป็นช่วงเวลาที่ย้ำพเจ้าต้องการนำเสนอและถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่บอกเล่าถึงภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยนำข้อมูลจากภาพถ่ายสมัยก่อน ซึ่งสามารถบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ความเป็นอยู่ของครอบครัว สิ่งที่ทำร่วมกัน ความรักที่มีต่อกัน และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

ภาพบันทึกความทรงจำนั้นก็เป็นสิ่งหนึ่งที่อยู่กับตัวของเรา ค่อยบอกเล่าสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านมาแล้ว การพบเจอสิ่งต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีค่าแก่การเกิดมาบนโลก ทั้งถึงเลวร้ายก็ดี สวยงามก็ดี ทั้งจากธรรมชาติและการทำงานของมนุษย์ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นล้วนสร้างความผูกพันทางความรู้สึกแก่คนไม่มากก็น้อย เช่น รักธรรมชาติ ชอบซื้อโป๊ป หรือเกลียดสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ความทรงจำนั้นทำให้เรามีความผูกพันทางใจกับโลกใบนี้ต่าง ๆ ทำให้เราสุข เราเศร้าอยู่ตลอดเวลา เนื่องด้วยสิ่งนี้เอง ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องของช่วงเวลามาเป็นเรื่องราวที่จะบอกว่าสิ่งดี ๆ นั้นได้ผ่านเข้ามาในช่วงชีวิตของเราเสมอ เมื่อเราพบเจอกับเรื่องแย่ ๆ ก็ขอให้มันถึงสิ่งดี ๆ ให้กำลังใจกับตัวเอง เพื่อที่จะสามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคต่าง ๆ และมีความสุขกับชีวิตอยู่เสมอ

ในขบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ตัวศิลปินเองควรมีความเข้าใจและมีแรงบันดาลใจ มีความเข้าใจในข้อมูล พร้อมทั้งมีแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเพียงพอ ในส่วนตัวของข้าพเจ้า ก็ได้นำสิ่งที่ข้าพเจ้าให้ความนิยมชมชอบมาหลอมรวมเข้ากับทัศนคติและจินตนาการส่วนตัว เพื่อนำมาประกอบสร้างเป็นผลงาน และเรื่องราวเหตุผลเหล่านั้น ล้วนมาจากการที่ข้าพเจ้าประสบพบเจอจากเหตุการณ์จริง ได้สัมผัสคลุกคลีกับบุคคลรอบข้างซึ่งเป็นคนรอบตัวของข้าพเจ้า เกิดการค้นพบปะ พูดคุย ติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทัศนคติการดำเนินชีวิต และทั้งนี้ทั้งนั้นเรื่องราวต่าง ๆ ได้ถูกบอกเล่าผ่านปลายปากกาของข้าพเจ้า ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ทางจินตนาการไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้น การที่ได้ทำการศึกษาด้านประวัติศาสตร์และผลงานของศิลปินนั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ผลงานของข้าพเจ้าได้รับแนวความคิดในการสร้างสรรค์จากศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ ทำให้เปิดโลกทัศน์ ต่อยอดความคิด ขยายขอบเขตของจินตนาการ และนำมาดัดแปลงคิดวิเคราะห์ ซึ่งมีประโยชน์มากกับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้นมีมากมายหลายคนมาก ทั้งที่ชื่นชอบเป็นการส่วนตัวมากมาย โดยจะกล่าวถึงเฉพาะศิลปินที่มีผลงานเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์ของข้าพเจ้าซึ่งได้แก่ Norman Rockwell ที่เป็นแรงบันดาลใจในเรื่องของแนวความคิดของข้าพเจ้า นำเอามุมมองภาพวิถีชีวิตของศิลปิน การแสดงออกที่เรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความสุขและอารมณ์ที่สุนทรีย์ ในมุมมองเกี่ยวกับภาพของสังคัม Sean Hillen ศิลปินผู้สร้างผลงานภาพตัดต่อ (photomontage) ที่ข้าพเจ้าสนใจในรูปแบบกระบวนการสร้างภาพผลงานในการตัดต่อรูปภาพ David Hockney ศิลปินผู้ใช้เทคนิคการลงสีและเทคนิคกระบวนการทางจิตรกรรมที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับผลงานของข้าพเจ้า Vincent van gogh ศิลปินผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้สี ใช้พู่กันของข้าพเจ้า ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นรายชื่อศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบทั้งเรื่องแนวความคิดและเทคนิคกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน โดยยึดเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าในการทำศิลปินนิพนธ์ชุดนี้

ลัทธิศิลปะ Photomontage

ศิลปะการตัดต่อ อาจจะกล่าวได้ว่าเริ่มต้นหลังจากสงครามโลกครั้งแรก ราว ค.ศ.1919 มีจุดเริ่มต้นมาจากที่ศิลปินที่แสวงหารูปแบบใหม่ ๆ จากลัทธิ dada มีแนวความคิดที่จะสร้างภาพโดยที่เรียกกันว่า combination printing คือการพิมพ์ภาพรวมกันคือการประกอบสร้างซึ่งเรียกว่าการ ตัดต่อ โดยมุ่งเน้นที่จะแสดงออกในการประท้วงการทำสงคราม โลก โดยการประกอบสร้างภาพที่จะแสดงการผสมผสานระหว่างความเป็นจริงผสมผสานกับวิธีทางจิตรกรรมซึ่งในระยะต่อมาในยุโรปได้ใช้ชื่อว่า photo collage เพื่อเป็นสื่อที่จะสามารถสร้างเรื่องราวใหม่ ๆ เกิดขึ้น หรือนัยที่จะผสมผสานความจริงและสิ่งเสมือนจริงเข้าด้วยกัน สะท้อนถึงปัญหาของสังคัมในเรื่องการบริโภคนิยม สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งศิลปินต้องการหิบบกประเด็นตรงนี้มาเป็นแนวทางในการแสดงออก ซึ่งงานโดยส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นเพื่อการประท้วงหรือเรียกร้องการเกิดขึ้นของสงครามและความรุนแรงต่าง ๆ โดยใช้สิ่งต่างๆ ที่เป็นการสร้างขึ้นหรือเรียกว่าภาพมายามาใช้เพื่อประกอบสร้างเรื่องราวที่จะตอบสนองเรื่องของความจริง โดยรูปแบบภาพก็มีทั้งสมจริง บิดเบือนความจริง หรือออกแนวเพื่อฝันเป็นภาพที่เหนือจริงไปเลยก็มี สรุปง่าย ๆ คือ การนำภาพมายา ซึ่งมีจุดเริ่มต้นจากภาพความเป็นจริงกลับมานำเสนอเพื่อสะท้อนหรือเรียกร้องความเป็นจริงในแง่ของความหวังในมุมมองของศิลปินนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินที่มีชื่อเสียงได้แก่ Heartfield Höch KurtSchwitters RaoulHausmann Johannes Baader Klaus staeck seanHillen เป็นต้น

Sean Hillen

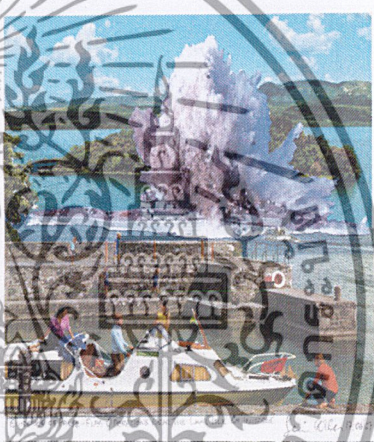
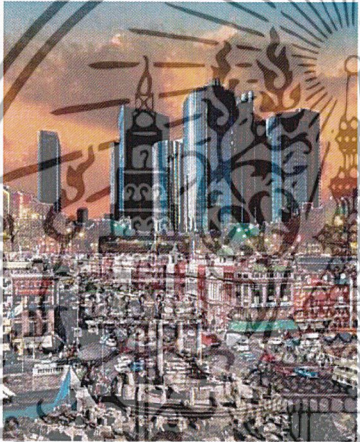
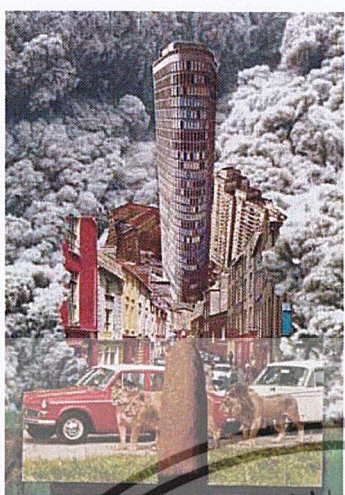

Sean Hillen เกิดเมื่อปี 1961 ใน ไอร์แลนด์ Hillen ได้รับการเลี้ยงดูใน Newry , County Down , Northern Ireland. เรียนศิลปะจาก Belfast College of Art ปี 1982 เขาเดินทางไป ลอนดอน เพื่อศึกษาศิลปะที่ กรุงลอนดอนวิทยาลัยการพิมพ์ Slade School of Fine Art .

Hillen เดินทางไปมาระหว่าง ไอร์แลนด์ และ อังกฤษ กว่าหลายปีเรียนเขาถ่ายฉากที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในไอร์แลนด์เหนือ ต่อมาก็เริ่มภาพเหล่านี้เป็น ภาพตัดต่อ การทำงาน ในที่สุดเขาก็เริ่มถ่ายภาพได้ด้วยการตัดต่อเป็นลำดับต่อมา ปรากฏใน Newry ลอนดอน ผลงานของเขาในภาคเหนือของไอร์แลนด์มีการตีพิมพ์ปรากฏบนปกของกล่อง Creative และรอยัลการถ่ายภาพวารสารรูปถ่ายของกองกำลังรักษาความปลอดภัยได้และเป็นที่ผิดกฎหมาย ในปี 1993, Hillen กลับไปยังไอร์แลนด์ ในปี 1994 และปี 1997 เขาได้สร้างสิ่งใหม่ของการทำงานขึ้น ชุด Irelantis เขาสามารถนำการใช้ การตัดและการ ประติมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน เขาได้นำ เอาเทคนิคต่าง ๆ ที่น่าสนใจและการแสวงหาวิธีใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานที่ได้รับอิทธิพลบางส่วนจากโปสการ์ดภาพที่มีชื่อเสียงของ John Hinde โดยเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของรูปภาพให้เกิดความรู้สึกใหม่ ๆ จากการประกอบสร้างในชุด O'Connell Street. Hillen แสดงให้เห็นถึงบริบทใหม่ของพื้นที่ เช่น Newgrange , Cliffs ของ Moher , Trinity College และ O'Connell Street เขาได้รับอิทธิพลจากศิลปินอื่น ๆ อีกมากมายรวมทั้งการตัดต่อจากศิลปิน Heartfield อิทธิพลของผลงานเขาสามารถมองเห็นได้ชัดในทางการใช้ชีวิตในทางสังคมและเรื่องการเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานของ Sean Hillen

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะภาพประกอบ

ศิลปะภาพประกอบนั้นมีที่มาจากการพิมพ์ภาพ โดยเริ่มต้นจาก สมัยมนุษยย์ถ้ำ การกดการพิมพ์ ต่อ ๆ กันก็เกิดเป็นการพิมพ์ภาพและการสร้างแม่พิมพ์ เช่นในเอเชียประเทศจีนและญี่ปุ่นเป็นต้น โดยในยุคเริ่มต้นเกิดขึ้นราว ๆ ช่วงศตวรรษที่ 15 ซึ่งเริ่มมีการตีพิมพ์หนังสือภาพประกอบจึงเป็นสิ่งที่มีขึ้นมาพร้อม ๆ กัน โดยเริ่มจากการใช้แม่พิมพ์ไม้ การแกะสลักแม่พิมพ์ต่าง ๆ จนกระทั่งเกิดเป็นแม่พิมพ์หิน

ต่อมาในกลางศตวรรษที่ 19 ก็เริ่มต้นนำภาพวาดขึ้นมาใช้เป็นภาพประกอบ และเริ่มมีการ์ตูนเข้ามามีบทบาทที่มีการเสียดสีล้อเลียนเกิดขึ้น เช่น นิตยสาร punch ในปี 1841

ยุคทองของศิลปะการวาดภาพประกอบเกิดขึ้นในปี 1880 จนกระทั่งยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สื่อสิ่งพิมพ์มีบทบาทมากทางกรเมืองและส่งผลกระทบต่อให้ภาพประกอบมีส่วนสำคัญและนิยมแพร่หลายไปทั่วโลก ซึ่งผลงานก็บอกเล่าเรื่องราวที่แตกต่างกันออกไปทั้งแนวความคิดและมุมมองของศิลปินแต่ละคนซึ่งแสดงออกในรู้แบบการสะท้อนสังคม เสียดสี ทั้งภาพที่ดูเบาสมองและบ้างก็เป็นภาพเสียดสีที่รุนแรงในความรู้สึก

นอร์มัน ร็อคเวลล์ (Norman Percevel Rockwell) เกิดเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1894 ที่นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา Norman Rockwell มีพี่ชายคนหนึ่งชื่อ จาร์วี ตั้งแต่เด็ก ๆ Norman Rockwell ถือเป็นเด็กที่มีพรสวรรค์ในเรื่องการเขียนรูป และเมื่ออายุ 14 ปี หลังจากศึกษาจบชั้นมัธยมปลายเขาก็เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนศิลปะ Chase Art School ก่อนจะเข้าศึกษาต่อที่สถาบันแห่งการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งชาติ (National Academy of Design) จากนั้นก็เข้าศึกษาต่อที่ Art Students League of New York

สมัยเป็นนักเรียน Norman Rockwell เริ่มเขียนภาพประกอบเพื่อหาประสบการณ์ แต่เมื่อปี ค.ศ. 1912 ขณะที่เขามีอายุได้ 18 ปี Norman Rockwell ก็ได้งานชิ้นแรกที่สำคัญ โดยเป็นผู้เขียนภาพประกอบในหนังสือ "บอกซิว่าทำไม: เรื่องของธรรมชาติ" (Tell Me Why: Stories about Mother Nature) โดยคาร์ล เฮช. คลอดี้ (Carl H. Claudy) จากนั้นเขาก็เขียนภาพให้ "St. Nicholas Magazine", สิ่งพิมพ์ "ชีวิตเด็กผู้ชาย" ขององค์การลูกเสือแห่งอเมริกา และหนังสือสำหรับเด็กอื่น ๆ

ต่อมาในปี ค.ศ. 1913 Norman Rockwell ในวัย 19 ปี ใช้ความรู้และความสามารถนั่งเก้าอี้บรรณาธิการศิลปะของ "Boys' Life : ชีวิตเด็กผู้ชาย" จนเมื่ออเมริกาเข้าสู่ภาวะสงครามโลกครั้งที่ 1 Norman Rockwell ได้สมัครเข้าประจำการในกองทัพเรือ เขาได้รับเลือกเข้าประจำการในหน่วยศิลปินประจำกองทัพ แต่เขาก็มิได้มีกิจกรรมใด ๆ มากนักเมื่อปลดประจำการ Norman Rockwell ก็กลับมาทำงานทำที่นิวยอร์ก และในปี ค.ศ. 1916 Norman Rockwell ได้สร้างงานชิ้นแรกที่สร้างความสำเร็จให้เขา เป็นการเขียนภาพประกอบที่มีชื่อว่า "Boy with Baby Carriage" จากนั้นงานก็ดังไกลเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปีเดียวกัน Norman Rockwell ได้แต่งงานกับ Irene O'Connor สาวผู้มานั่งเป็นแบบให้เขา แต่หย่าจากกันในปี ค.ศ. 1930 จากนั้น Norman Rockwell ก็ได้แต่งงานใหม่กับ Mary Barstow แม่หม้ายลูกติดอีก 3 คน ผู้มีอาชีพเป็นครู และย้ายครอบครัวไปอาศัยที่ Arlington, Vermont ซึ่งที่นั่นเอง ที่ให้แรงความบันดาลใจแก่เขาที่จะวาดภาพต่าง ๆ ของครอบครัวอเมริกัน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาชื่อของ Norman Rockwell ก็กลายเป็นที่รู้จักในนามของจิตรกรภาพประกอบผู้โด่งดัง จากการเขียนภาพหน้าปกนิตยสารที่เป็นภาพชีวิตประจำวันทั่วไปของชาวอเมริกันในนิตยสาร "The Saturday Evening Post"

อย่างไรก็ตาม ภาพเขียนส่วนใหญ่ของ Norman Rockwell เกือบทุกรูปจะสะท้อนถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนอเมริกันทุกคนชั้น ทุกเพศ ทุกวัย ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนทำให้ Norman Rockwell กลายเป็นที่รักของอเมริกันชนอย่างกว้างขวาง ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ของ Norman Rockwell ก็ว่าได้ อีกทั้งภาพเขียนทุกภาพยังใส่ใจในรายละเอียด ไม่ว่าจะเป็น เครื่องแต่งกาย สรีระทรงผม สีผม รวมถึงองค์ประกอบศิลป์ที่งดงามเหมือนจริงทุกประการ

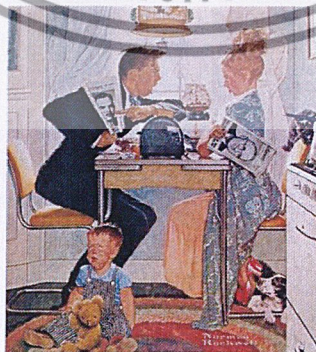
ในช่วงของสงครามโลกครั้งที่ 2 Norman Rockwell ได้เขียนภาพที่มีชื่อชุดว่า Four Freedoms ซึ่งนั่นกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาอ่อนแอลง เพราะโหมทำงานอย่างหนัก ต่อมาในปี ค.ศ. 1961 Norman Rockwell แต่งงานเป็นครั้งที่ 3 กับ Molly Punderson และยังคงเขียนภาพออกมาเรื่อย ๆ นอกจากนั้น เขายังเป็นจิตรกรเพียงผู้เดียวที่ได้วาดภาพให้กับประธานาธิบดี ของสหรัฐอเมริกาถึง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่านคือ ไอเซนฮาวร์, เคนเนดี, จอห์นสัน และ นิกสัน รวมถึงประธานาธิบดี นั้สเซอร์ของอียิปต์ และ เนห์รู ของอินเดีย ซึ่งนับว่าเป็นเกียรติสูงสุดของเขา

ทั้งนี้ เวลากว่า 40 ปี ภาพที่มีชื่อเสียงของ Norman Rockwell ได้แก่ ภาพชุดวิลลีส กิลลิส (Willie Gillis), ภาพชุดโรซีคนตอกหมุด (Rosie the Riveter) แต่ภาพที่มีชื่อเสียงที่สุดของ Norman Rockwell คือ ภาพชุดเสรีภาพสี่อย่าง หรือ Four Freedoms เป็นโปสเตอร์ที่ถ่ายทอดสุนทรพจน์ของ ประธานาธิบดี รูสเวลท์ ซึ่งกล่าวถึงเสรีภาพทั้ง 4 นั่นคือ Freedom from Want , Freedom of Speech , Freedom to Warship และ Freedom of Fear และภาพทั้งหมดถูกนำทอยลงตีพิมพ์ในหนังสือ The Saturday Post แต่ Norman Rockwell มักบอกเสมอว่าภาพที่ชื่อ Freedom of Speech คืองานชิ้นที่ดีที่สุดของเขา Norman Rockwell ถึงแก่กรรมด้วยโรคหลอดเลือดสมองเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน ค.ศ. 1978 ในวัย 84 ปี โดยสร้างผลงานไว้มากมาย ผลงาน 574 ภาพของเขาแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑ์ที่ Stockbridge มลรัฐ แมสซาชูเซตส์

ผลงานของ Norman Rockwell

Going and coming

Golden Rule Date

Morning

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thanksgiving

The Gossip

Date

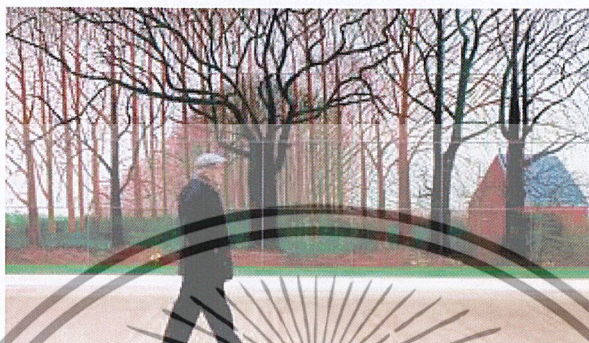
ลัทธิศิลปะ POP ART

Pop Art เป็นปรากฏการณ์ของศิลปะที่เกิดขึ้นในราวช่วงกลางทศวรรษ 50 เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ และลามไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปลายทศวรรษที่ 50 ซึ่งในขณะนั้นได้มีนักวิจารณ์ศิลปะที่ชื่อ Lawrence Alloway แก่กล่าวไว้ว่า Pop Art คือปรากฏการณ์ด้านศิลปะที่สำคัญในศตวรรษที่ 20 มีลักษณะพิเศษด้วยเรื่องราว และเทคนิคในการนำเสนออันเกิดขึ้นจากวัฒนธรรมการผลิตแบบอุตสาหกรรม เช่น หนังสือพิมพ์ โฆษณา หนังสือการ์ตูน เพราะตัว pop art เองไม่ค่อยจำกัดเทคนิคในการนำเสนอตั้งศิลปะแขนงอื่นนัก ที่มักจะใช้วิธีระบายสีบนผืนผ้าใบเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากงานของ Andy Warhol ซึ่งมักจะใช้เทคนิค ซิลค์สกรีน ซึ่งเป็นเทคนิคในการพิมพ์เพื่อให้ได้จำนวนชิ้นมาก ๆ ในยุคนั้นมาใช้นำงานของเขาเสมอ และเป็นที่เข้าใจกันว่า Pop Art เป็นการตอบสนองแนวความคิดที่แสดงออกทางด้านนามธรรม Pop Art ก็เหมือนเพลง Pop ที่สะท้อนภาพความขัดแย้งด้านวัฒนธรรม สังคมในยุคทศวรรษที่ 50 -70 ออกมาในงานศิลปะด้วยสีเส้นที่ฉูดฉาด น่าสนใจ สร้างความตื่นตลึงให้แก่ผู้เสพงานศิลปะอยู่เสมอ pop art มักเป็นที่พิจารณาถกเถียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันในหมู่ผู้ศึกษาศิลปะ ในเรื่องของความแปลกแยกในการนำเสนอที่แตกต่างจากศิลปะทั่วไป ซึ่งทำให้ยากต่อการเข้าใจ ว่ากันว่า pop art และศิลปะแนว minimalism เป็นยุคสุดท้ายของปรากฏการณ์ modern art ก่อนเข้าสู่ยุค Post Modern Art

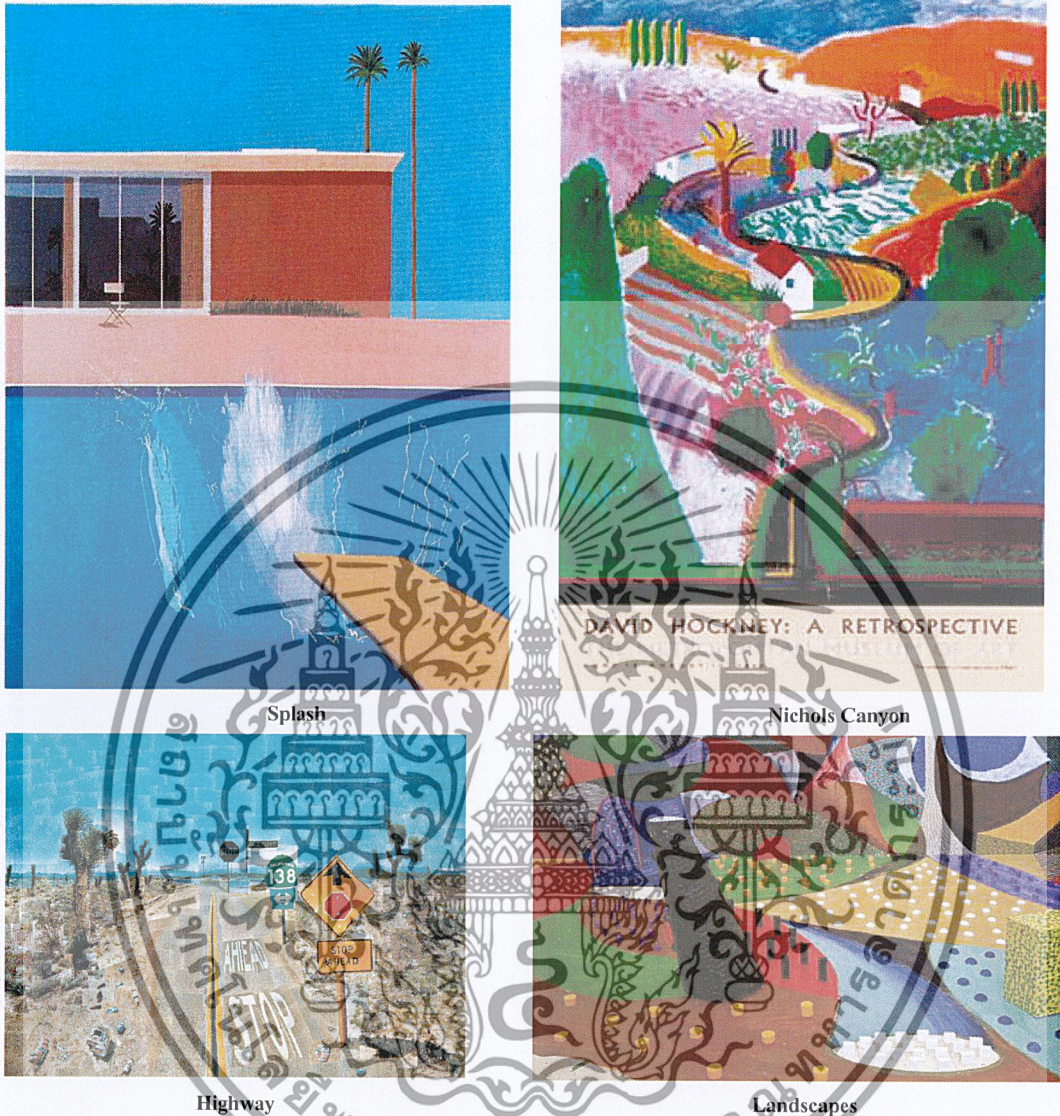
David Hockney

เดวิด ฮ็อกนี่ เป็นจิตรกรชาวอังกฤษ เกิดเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 1937 เป็นศิลปิน pop art ที่มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งของศตวรรษที่ 20 ฮ็อกนี่ เกิดในเมือง Bradford ได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนศิลปะชื่อ Royal college of Art ในกรุงลอนดอน ได้ร่วมในนิทรรศการ Young ซึ่งเป็นการรวบรวมศิลปะ British pop เขาจึงได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงการเคลื่อนไหวครั้งนั้น โดยหยิบยก ฟรอสต์ เบคอน เป็นต้นแบบในการสร้างผลงาน โดยลักษณะเทคนิคที่คล้ายคลึงกัน ผลงานในปี 1961 ที่สำคัญมีชื่อว่า Together โดยได้รับแรงบันดาลใจจากบทกวีของ Walt Whitman ผลงานของเขาจะพูดถึงเรื่องความรักร่วมเพศ ในปี 1963 ได้พบกับแอนดี้ วอลฮอลล์ที่ นิวยอร์ก และได้ร่วมสร้างผลงานกันที่แคลิฟอร์เนีย ซึ่งเขาใช้เวลาอาศัยอยู่นานหลายปีจนเกิดแรงบันดาลใจสร้างสรรค์ผลงานชุด สระว่ายนํ้า ที่มีชื่อเสียงเกิดขึ้น ซึ่งได้รับรางวัล John Moores Painting Prize ในเวลาต่อมา ซึ่งต่อมาฮ็อกนี่ก็ได้ใช้เทคนิครูปแบบผลงานที่หลากหลายยิ่งขึ้นและอิสระในการผสมผสานเทคนิคต่าง ๆ ทำให้งานของเขาดูสดใหม่และแปลกตา ผลงานในยุคปัจจุบันก็จะเขียนภาพเรื่องราวของผู้คนบ้าง ภาพธรรมชาติบ้าง แสดงออกด้วยสีที่งดงามและคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ที่น่าสนใจ และยังมีงานถ่ายภาพและงานออกแบบอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานของ David Hockney

ลัทธิศิลปะ Post Impressionism

Post – Impressionism Art มีความหมายว่า ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ยุคหลัง ด้วยคำว่า Post หมายความว่า ช่วงระยะหลัง กล่าวให้ง่ายต่อความเข้าใจก็คือ โปสท์อิมเพรสชันนิสม์ เป็นลัทธิศิลปะที่แสดงปรากฏการณ์ของตนในช่วงหลังศิลปะลัทธิอิมเพรสชันนิสม์นั่นเอง บุคคลที่ให้ชื่อลัทธินี้คือ โรเจอร์ ฟราย นักวิจารณ์ศิลปะที่มีชื่อเสียงชาวอังกฤษ เป็นผู้ใช้เรียกนิทรรศการผลงานศิลปะที่กราฟตัน แกลเลอรี ในกรุงลอนดอน ปี ค.ศ. 1910 (วิรุณ ตั้งเจริญ . 2535 : 21) แต่การเคลื่อนไหวของศิลปินลัทธิโปสท์อิมเพรสชันนิสม์นี้ มีการเคลื่อนไหวในฝรั่งเศสระหว่าง ค.ศ. 1880 -1905 ซึ่งมีช่วงเวลาใกล้เคียงกันกับการเคลื่อนไหวของศิลปะลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Adams. 1994 : 396)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน อิมเพรสชันนิสม์กลุ่มนี้ มีความแตกต่างจากอิมเพรสชันนิสม์กลุ่มอื่น คือ ศิลปินแต่ละคนต่างทำงานศิลปกรรมของตน ไปตามความคิดความเชื่อมันส่วนตัว โดยไม่มีความสัมพันธ์เชิงกลุ่มหรือองค์กรระหว่างกัน เพียงพวกเขามีความเชื่อทางศิลปะคล้ายคลึงกัน นั่นคือการแสดงออกโดยเน้นรูปทรง สี ภายใต้การเปล่ง สำแดงอารมณ์ภายในส่วนตน (Personal emotion) ให้ปรากฏออกมา ซึ่งในที่สุดแล้วศิลปินแต่ละคนก็จะสร้างสรรค์ ผลงานที่มีลักษณะรูปแบบแตกต่างกันไป แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่ม ที่เกี่ยวข้องหรือเน้นการแสดงออกด้านอารมณ์ (Emotional aspect) โปสท์อิมเพรสชันนิสม์ กลุ่มนี้ มีศิลปินแวน โก๊ะ กับ โกลแกง เป็นศิลปินหลัก และกลุ่มที่เน้นความเกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางศิลปะ (Structural aspect) ซึ่งเริ่มต้นโดย เซซานน์และเซอร์ราท์ ผลงานของกลุ่มแรกเป็นผลงานสร้างสรรค์ จากฐานความรู้สึกทางอารมณ์อันเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ส่วนกลุ่มหลังเป็นการพัฒนาโครงสร้างทางรูปทรงและรูปทรงและสีล้วน กระนั้นศิลปินแต่ละคนก็มีการสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลอีกต่าง หาก

ศิลปินกลุ่มโปสท์อิมเพรสชันนิสม์ค่อนข้างจะ โชคดีกว่ากลุ่มอื่น ในส่วนที่พวกเขาได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากนักวิจารณ์ศิลปะคนสำคัญของ อังกฤษในยุคนั้นคือ โรเจอร์ ฟราย (Roger Fry , ค.ศ. 1866 -1934) กับ (Clive Bell , ค.ศ. 1881-1964) พร้อมพวกกลุ่มบลูมสเบอรี (Bloomsbury Group) เป็นผู้จัดให้มีการแสดงจิตรกรรมของศิลปินผู้สร้างงานตามแนวโปสท์อิมเพรสชันนิสม์ ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ถึง 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ที่ กราฟตัน แกลเลอรี และตั้งชื่อนิทรรศการว่า “ มาเนต์และกลุ่มโปสท์อิมเพรสชันนิสม์ ” ซึ่งจุดกระแสศิลปะในอังกฤษให้เกิดความตื่นตัวเป็นอย่างมากและนำมาซึ่งชื่อ ลัทธิศิลปะกลุ่มนี้

โดยรวมคือ ศิลปินกลุ่มนี้ได้ให้ความสำคัญต่อโครงสร้างทางรูปทรงศิลปะ (Art Form) มากกว่าการถ่ายทอดให้เกิดความเหมือนจริงว่าเป็นภาพอะไร เพื่อให้คนชมเกิดปฏิกิริยาทางความรู้สึกต่อภาพมากกว่าที่จะให้ภาพแสดงให้ผู้ชมรับรู้เรื่องราวจากผลงาน และผลงานของพวกเขาทำให้นักสุนทรียศาสตร์กลุ่มนี้ยึดถือทฤษฎีรูปทรง ที่เชื่อว่าคุณค่าของศิลปะอยู่ที่รูปทรง

ศิลปะ คือรูปทรง (Art as Form) ได้ใช้ลักษณะรูปแบบของกลุ่มโปสท์อิมเพรสชันนิสม์เป็นกรณีตัวอย่างในระยะ เริ่มต้น ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยเสริมหรือแรงหนุนให้ศิลปะกลุ่มนี้ได้รับการยอมรับ อย่างกว้างขวางในระยะต่อมาตราจบปัจจุบัน

ศิลปินลัทธิโพสท์อิมเพรสชันนิสม์

ศิลปินคนสำคัญของลัทธิโพสท์อิมเพรสชันนิสม์ มี 4 คน คือ เซซานน์, แวน โก๊ะ, โกแกง และโลเทรค

Vincent van Gogh

ฟินเซนต์ ฟาน ก็อกซ์ (Vincent van Gogh) หรือรู้จักในไทยในชื่อ วินเซนต์ แวน โก๊ะ เกิดเมื่อวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 1853 เป็นจิตรกรยุคอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลังชาวเนเธอร์แลนด์ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะสมัยใหม่ด้วย ผลงานที่สีสันสดใสและมีผลกระทบทางอารมณ์ เขามีอาการของโรคจิตกังวลและต้องต่อสู้กับอาการป่วยทางจิตมากขึ้นเรื่อยๆ ในบั้นปลายชีวิต จนกระทั่งเสียชีวิตด้วยแผลที่ยิงตัวเองเมื่ออายุ 37 ปี

เขาไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่เริ่มมีชื่อเสียงมากขึ้นหลังจากเสียชีวิตแล้ว ทุกวันนี้เขานับเป็นหนึ่งในจิตรกรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งและเป็นผู้มี อิทธิพลต่อพื้นฐานของศิลปะสมัยใหม่ ฟาน ก็อกซ์ เริ่มวาดรูปเมื่อเขาอายุย่างเข้า 20 ตอนปลาย และผลงานที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่ของเขาถูกวาดในระยะ 2 ปีสุดท้ายของชีวิต เขาสร้างผลงานมากกว่า 2,000 ชิ้น ซึ่งประกอบด้วยภาพเขียน 900 ชิ้นและภาพวาดและสเก็ตช์ 1,100 ชิ้น ผลงานของเขามีอิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะสมัยใหม่นิยมที่ตามมาปัจจุบันผลงานหลายชิ้นของเขา เช่น ภาพเขียนตัวเอง ภาพทิวทัศน์ ภาพเหมือนและดอกทานตะวัน กลายเป็นส่วนหนึ่งของงานศิลปะที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดและแพงที่สุดในโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟาน ก็อกฮ์ ในวัยหนุ่มทำงานในบริษัทค้าขายงานศิลปะ และเดินทางไปมาระหว่างเมืองเฮก ลอนดอน และปารีส และหลังจากนั้นเปลี่ยนมาสอนหนังสือในอังกฤษ เขามีความใฝ่ฝันจะเป็นศีกาภิบาล และได้กลายเป็นมิชชันนารีในเขตท่าเหมืองแร่ในเบลเยียมตั้งแต่ ค.ศ. 1879 ในช่วงเวลานั้นเขาเริ่มสเก็ตช์รูปผู้คนในละแวกนั้น และใน ค.ศ. 1885 เขาเขียนรูป “คนกินมันฝรั่ง” ซึ่งเป็นผลงานสำคัญชิ้นแรกของเขา ในช่วงเวลานั้นส่วนใหญ่เขาใช้โทสนสีทึมและไม่มีวิวัฒนาการใช้สีสดใสที่ทำให้ผลงานในภายหลังของเขาโดดเด่นเลย ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1886 เขาย้ายไปปารีสและได้รู้จักกับ ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ภายหลังเขาย้ายไปอยู่ทางตอนใต้ของฝรั่งเศสและประทับใจอากาศอบอุ่นกับ แดดแรง ๆ ที่เขาพบที่นั่น ผลงานของเขาก็เริ่มมีสีสันสว่างมากขึ้นและพัฒนาไปในรูปแบบที่มีความ เฉพาะตัว และเป็นที่รับรู้เมื่อเขาอยู่ที่อาร์เลอ ในปี 1888

ฟาน ก็อกฮ์ เกิดที่ เมืองบราบัง ตำบลซันเดิร์ต (Zundert) ประเทศเนเธอร์แลนด์ (เป็นเมืองที่ ติดกับชายแดน เบลเยียม) ในปี 1853 วันที่ 30 มีนาคม มีพ่อเป็นนักบวช ในศาสนาคริสต์ มีพี่น้อง ด้วยกันทั้งหมด 6 คน เป็นชนชั้นกลางที่มีชีวิตแบบแคบ ๆ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เขาเป็นเด็กหนุ่มที่ ดูจะอะจะ ไม่คล่องแคล่วเหมือนคนที่มีปมด้อย ค่อนข้างใจน้อย จึงชอบอยู่คนเดียว และมีอารมณ์ที่ อ่อนไหวง่าย อ่อนโยน มีความเมตตาต่อคนทุกชั้นยาก ทำให้ทุกคนมองเขาว่าเป็นคนเจ้าอารมณ์ นำ รำคาญ เมื่ออายุได้ 16 ปี เขาได้เข้าทำงานที่ หอภาพแห่งหนึ่งที่กรุงเฮก กับญาติที่ทำงานด้านศิลปะ และเมื่อเขามีอายุได้ 18 ปี เขาก็ถูกส่งตัวไปยังห้องภาพที่ สาขาปารีส ด้วยความที่เขาเป็นคนซื่อ และความเบื่อหน่ายที่ทางหอภาพเอารูปแล้ว ๆ มาหลอกขายกับคนที่ไม่รู้จักศิลปะ เขาถึงกับบอกให้ลูกค้า ไม่ให้ซื้อภาพนั้น จนกระทั่งทางร้านไม่พอใจได้เขาออกจากงานในที่สุด

หลังจากนั้น เขาก็หันไปศึกษาทางศาสนาอย่างจริงจัง หลังจากสอบเข้าวิทยาลัยศาสนาที่นคร อัมสเตอร์ดัม ได้ 14 เดือนเขาพบว่าไม่ได้อะไรตามที่เขาคิดใจจึงเลิกเรียนเสียและได้ย้ายไปอยู่ใน เหมืองถ่านหิน ในตำบลบอร์เนจ เพื่อเทศนาสั่งสอน ช่วยเหลือคนทุกชั้นยาก ในเหมืองนั้น โดยไม่รู้จัก เหน็ดเหนื่อย เขาอุทิศเงินจำนวนหนึ่งให้กับคนทุกชั้นยากโดยที่ตนเองมีเงินใช้อย่างจำกัด และต้องกิน เศษขนมปัง ทำให้ร่างกายผอมลง และเป็น พิษไข้ เพราะการที่บริโภคน้ำที่ผิดอนามัยและความหนาว เหน็บจากกองไฟกองเล็กที่ไม่อาจสู้ กับความหนาวเย็นของอากาศได้ ทำให้ความงกๆ เงินๆ ของเขามี มากยิ่งขึ้น

ฟาน ก็อกฮ์ เป็นคนที่พูดไม่เก่งทำให้การเทศนาสั่งสอนของเขาไม่อาจจับจิตชาวเหมืองได้ ประกอบกับความใจบุญของเขาทำให้คนเหล่านั้นมอง ว่าเขาเป็นคนแปลกแตกต่างจากคนเหมืองทำให้เขาเศร้าใจมาก และศาลพระก็ไม่ยอมแต่งตั้งให้เขาเป็นนักเทศน์ ในที่สุดชีวิตของเขาต้องเร่ร่อนไป อย่างไร้จุดหมาย เขาไม่ยอมแม้กระทั่งที่จะเขียนจดหมายถึง เธ โอ น้องชายคนสนิท

จนกระทั่ง ปี ค.ศ. 1880 เขาได้เขียนจดหมายมาบอกกับ เรโอ น้องของเขาว่า เขาค้นพบแล้วว่า "ศิลปะ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างของเขา และเข้ามาแทนที่สิ่งอื่น ๆ จนหมด เขาใช้เวลาเพื่อศึกษามันด้วยตนเองอย่างจริงจัง ก่อนหน้านั้นเขาเคยเขียนรูปมาบ้าง แต่ไม่จริงจังเท่าไร แต่หลังจากนี้ต่อไปมันคือชีวิตจิตใจของเขา" (จดหมายที่ ฟาน ก็อกซ์ เขียนถึงน้องชายของเขา ต่อมาในปัจจุบันก็เป็นที่ต้องการและมีความสำคัญมากต่อการชมงานศิลปะของเขา)

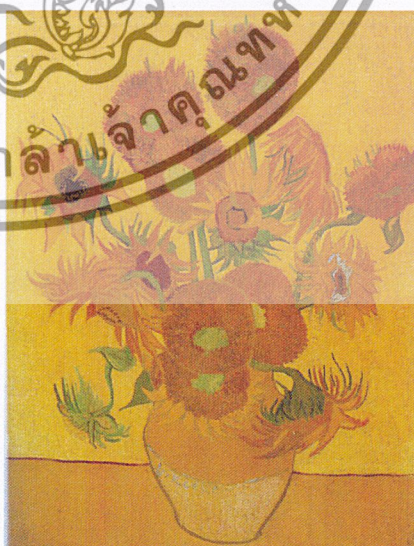
ฟาน ก็อกซ์ ใช้ชีวิตอยู่บนเส้นทางสายศิลปะ อย่างลำบากยากแค้น เขายังตัวเองเข้าทางสี่ข้างด้านซ้าย ในวันอาทิตย์ที่ 27 กรกฎาคม ปี 1890 หลังจากการเขียนรูปทางสามแพร่ง (Wheat Field with Crows) (งานชิ้นนี้อาจจะสื่อถึงการหาทางออกให้กับชีวิตของเขาเอง ที่เปรียบเสมือนทาง 3 สายที่มาบรรจบกันทำให้เลือกไม่ถูกว่าจะไปทางใดต่อ) ซึ่งเป็นงานชิ้นสุดท้ายของเขาที่ทุ่งนา แต่เขาไม่เสียชีวิตทันที โดยเขาได้เอามีมือคปากแผลไว้และเดินกลับมาที่ร้านกาแฟที่เขาพัก

ฟาน ก็อกซ์ สิ้นใจในวันอังคารที่ 29 กรกฎาคม ปี 1890 ท่ามกลางความเศร้าโศกเสียใจของเพื่อน ๆ ศพของเขาถูกฝังไว้ในสุสานเล็ก ๆ ที่เมืองอูเฟเวรซูอีร์ว ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส หลังจากนั้นอีก 1 ปีต่อมา เรโอ น้องชายก็สิ้นใจตายตามพี่ชายของเขาเนื่องจากโรคไต ศพของ เรโอ ถูกฝังที่นี่ และในอีก 23 ปีต่อมาภรรยาของเรโอ จึงย้ายศพของเขาบางส่วนมาฝังไว้ใกล้ ๆ ศพของ ฟานก็อกซ์ในที่สุดพี่น้องที่รักกันมาก ก็ได้มาอยู่ด้วยกันในสุสานเล็ก ๆ ที่เมืองอูเฟเวรซูอีร์ว อย่างสงบสุขตลอดกาล

ผลงานของ Vincent van Gogh

Cypresses

Sunflowers

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพความทรงจำและความประทับใจของช่วงเวลาในวัยเด็ก ที่ข้าพเจ้าผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ที่ได้อยู่กับคนในครอบครัว พ่อ แม่ พี่น้อง และเพื่อน ๆ เป็นความทรงจำที่สวยงามและมีความสุข ซึ่งปัจจุบันข้าพเจ้าค่อนข้างหาเวลาพบปะ อยู่ร่วมกันพร้อมหน้าพร้อมตาได้ยากขึ้น เนื่องจากต่างคนต่างมีสิ่งที่จะต้องทำแตกต่างกันไปตามวันเวลา และความสนใจในสิ่งที่แตกต่างกันไป เวลาที่เคยใช้ร่วมกันจึงมีน้อยลง จึงทำให้มุมมองและวิถีชีวิตของคนเราเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลาของชีวิต จึงทำให้ช่วงเวลาในอดีตนั้นเป็นความทรงจำที่มีค่าและสวยงามเสมอสำหรับข้าพเจ้า สามารถทำให้หวนระลึกถึงสิ่งดี ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เป็นแรงบันดาลใจให้ตัวข้าพเจ้ารักหาสิ่งดี ๆ ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในปัจจุบันและคอยเป็นกำลังใจในการดำเนินชีวิตอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

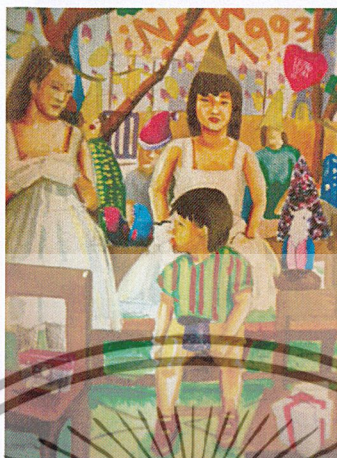
ในการสร้างสรรค์งานศิลปะทุก ๆ ครั้งสิ่งสำคัญที่ศิลปินควรจะทำให้ความสนใจจดจำและบันทึกไว้เสมอก็คือวิธีการทำงานในแต่ละครั้งที่ปฏิบัติงาน การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะชนิดนี้ ข้าพเจ้าได้ทำการรวบรวมข้อมูลของแหล่งที่มาและต้นแบบ ภาพร่างของงานสร้างสรรค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการทำงาน โดยละเอียด เป็นขั้นตอน และกระบวนการสร้างสรรค์เป็นชิ้นงานศิลปะว่ามีวิธีการอย่างไรบ้างกว่าจะออกมาเป็นผลงานที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมาเป็นงานจิตรกรรมศิลปะชนิดนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

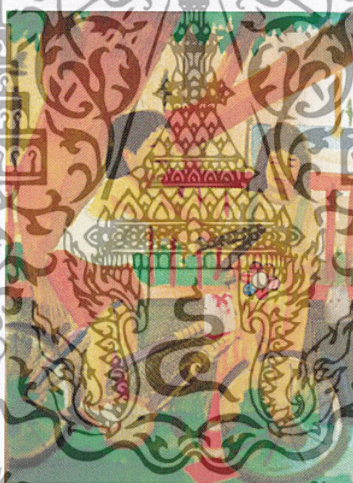
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ภาพร่างจะเป็นส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานทุกครั้ง เนื่องจากภาพร่างสามารถกำหนดสิ่งต่างๆ ของผลงานให้ลงตัวก่อนที่จะสร้างเป็นผลงานจริง เพื่อให้การปฏิบัติงานมีระเบียบแบบแผนขึ้น ด้วยการจัดวางองค์ประกอบของภาพ การใช้สี การกำหนดพื้นผิวต่างๆ เป็นต้น ในการสร้างสรรค์ผลงานทุกครั้งภาพร่างจึงเปรียบเสมือนกับการสร้างผลงานชิ้นหนึ่งขึ้นมาก่อน ซึ่งภาพร่างจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบต่างๆ ในผลงานจริงของเรา เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการสร้างสรรค์น้อยลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

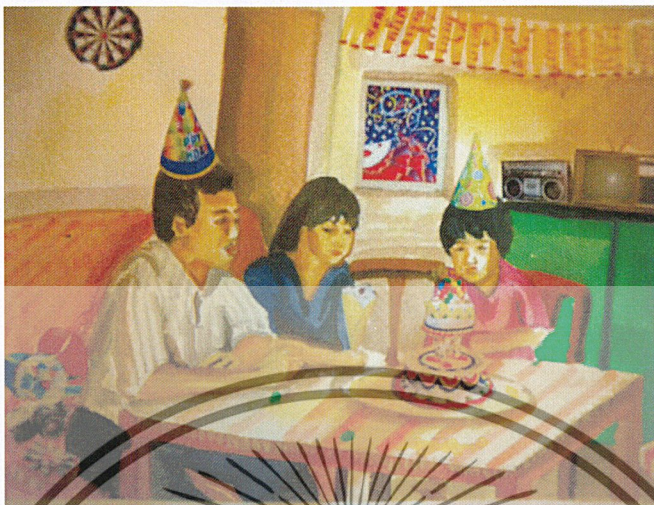

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ในภาพร่างชุดที่ 1 นี้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงเรื่องราวของ กิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในวันเด็กการอยู่ร่วมกันของครอบครัว วันว่าง นำเสนอเป็นภาพที่ดูสบายๆและบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกที่อยู่ในความทรงจำออกมา เนื่องจากข้าพเจ้ามีความสุขกับกิจกรรมเหล่านี้เสมอ จึงได้นำเอาภาพในอดีตมาจัดการใหม่โดยอิงจากความทรงจำเดิมๆเพิ่มเติมปรับเปลี่ยนบรรยากาศและสีสันให้ดูแล้วรู้สึกถึงช่วงเวลาที่มีสีสันในชีวิต

ภาพร่างชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพเหตุการณ์ในวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งมีการแสดงของโรงเรียนผู้คน

แต่งตัวกันหลากหลายและสนุกสนาน

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ฝึกขี่รถจักรยานแถวสะพานบ้านโดยมีพี่สาวขึ้นรถจักรยานอยู่ ในช่วงเวลาเย็น

ภาพร่างชิ้นที่ 3 ภาพของการไปเที่ยวสวนสาธารณะในความทรงจำ ของข้าพเจ้า

ภาพร่างชิ้นที่ 4 วันเกิดของพ่อ

ภาพร่างที่นำไปสร้างสรรค์

ภาพร่างทุกชิ้นในชุดนี้ถูกนำไปขยายเป็นผลงานขนาด 60 x 40 ซม. จำนวน 5 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

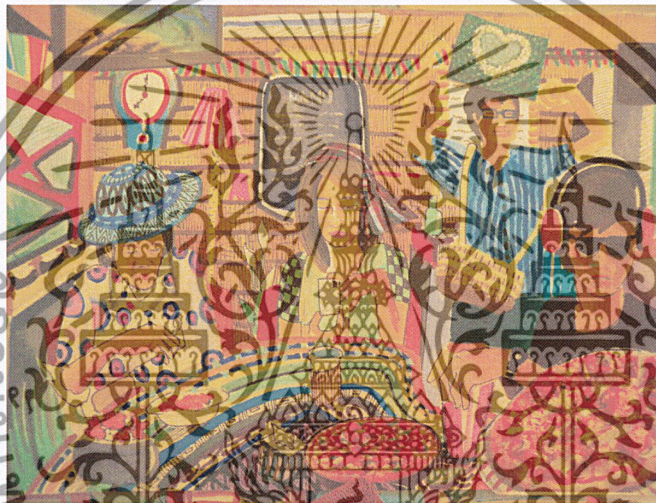

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ในการสร้างสรรค์ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าจะเริ่มมีการ ประกอบสร้างเพื่อให้เกิดพื้นที่ใหม่ๆ ที่ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดความสนุกสนานมีชีวิตชีวามากขึ้น มีความหลากหลายมากขึ้นจากองค์ประกอบในชุดก่อน ปรับเปลี่ยนจากภาพเหตุการณ์จริง ให้เกิดการสร้างสรรคสร้างพื้นที่และ เรื่องราวใหม่ๆที่ใช้ภาพถ่ายในอดีตเป็นแรงบันดาลใจเท่านั้น เพื่อให้ภาพมีความแตกต่างจากการลอกรูปถ่ายนั้นมาทั้งหมด

ภาพร่างชิ้นที่ 1 ภาพบรรยากาศของการไปเที่ยวทะเล มุมมองผ่านจากกล้อง

ภาพร่างชิ้นที่ 2 วันที่ท้องฟ้าสดใส

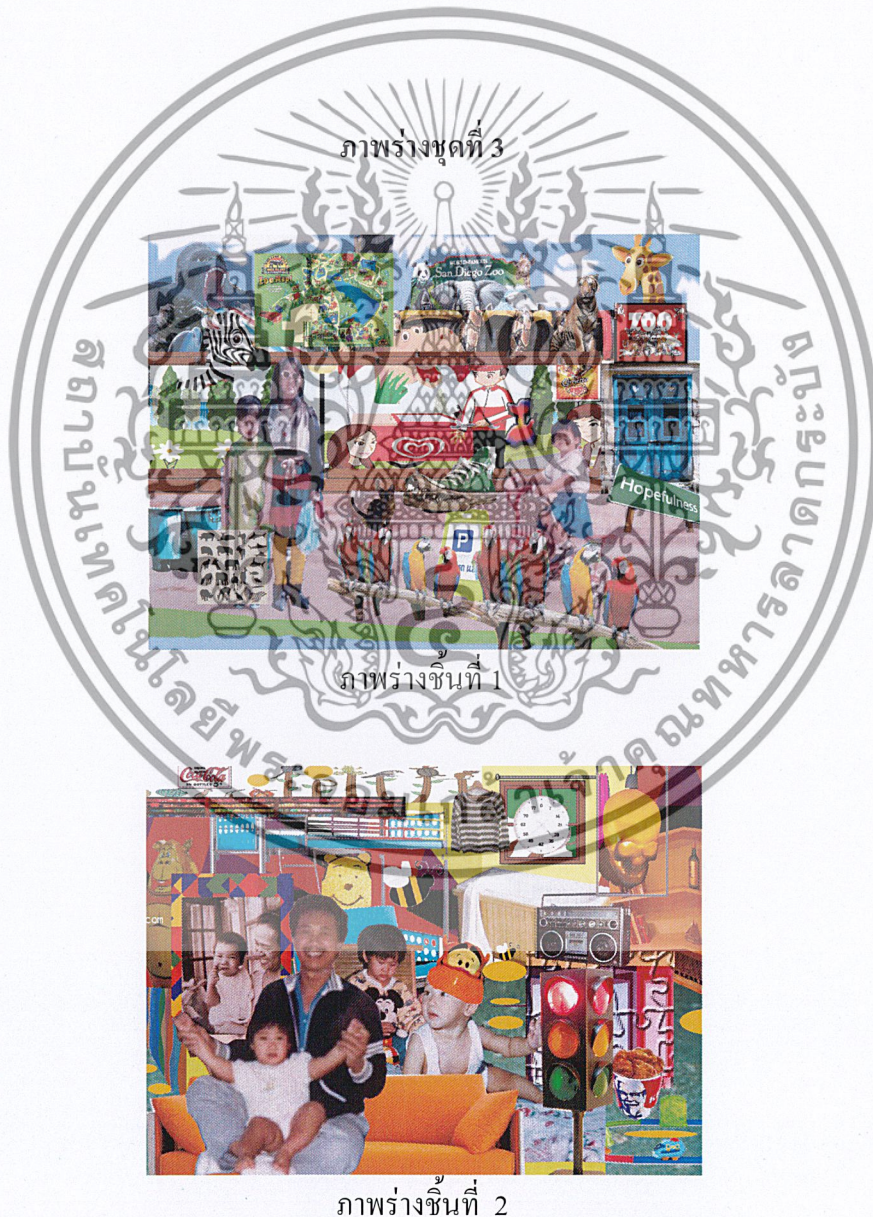
ภาพร่างชิ้นที่ 3 ภาพที่ต้องการสื่อถึงความสุขของเด็กๆ

ภาพร่างชิ้นที่ 4 กินข้าวร้านอาหารมันตื้นเต้นจริงๆ

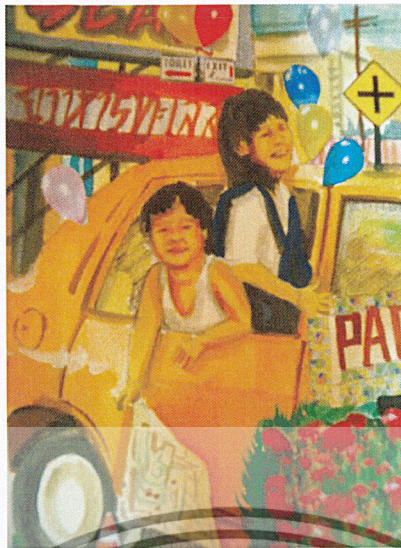
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่นำไปสร้างสรรค์

ชั้นที่ 2 ถูกนำไปขยายเป็นผลงานเพราะ มีความหลากหลายและความสนุกสนานในภาพ ด้วยรูปทรงต่าง ๆ ที่มีความน่าสนใจและบ่งบอกถึงวัยเด็กได้ดี และยังมีความชัดเจนของรูปทรงต่าง ๆ ที่ไม่มั่วจนเกินไป ทำให้ภาพนี้บอกเล่าเรื่องราวของช่วงเวลาที่มีความสุขได้ดีจากองค์ประกอบโดยรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้เพิ่มเรื่องราวให้มากขึ้นจากภาพร่างชุดก่อน โดยนำเอาเหตุการณ์ที่มีอิทธิพลมาจากภาพถ่ายจากการที่ได้ไปเที่ยวในที่ต่าง ๆ โดยจะเน้นการผสมเอาสัญลักษณ์ ป้าย เข้ามา มีส่วนร่วมในการนำเสนอเพื่อให้ความน่าสนใจ จากเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีจากป้ายโฆษณาอันสามารถบันทึกช่วงเวลาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และลดทอนความหนาแน่นของรูปทรงลงไป

ภาพร่างชิ้นที่ 1 สวนสัตว์ในความทรงจำ

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชีวิตประจำวัน

ภาพร่างชิ้นที่ 3 Nisan Bluebird

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4 เทียบทะเลหน้าร้อนกับครอบครัว

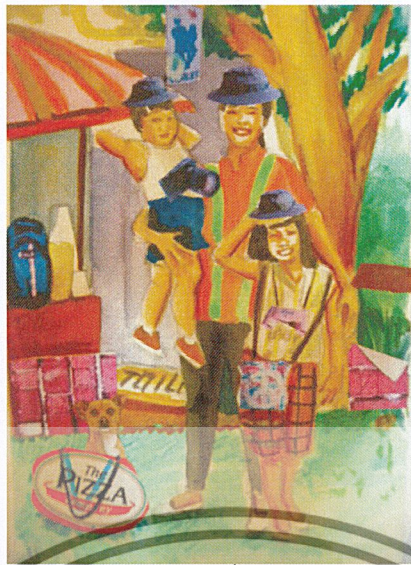
ภาพร่างที่นำไปสร้างสรรค์

ชั้นที่ 1 ถูกนำไปขยายเป็นผลงานเพราะมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการไปเที่ยวมีองค์ประกอบที่หลากหลายของสิ่งมีชีวิต และป้ายโฆษณาต่างๆและคนในภาพ แฟชั่นการแต่งตัว แสดงถึงช่วงเวลาในอดีตได้ดี เป็นภาพที่มีสีสันหลากหลายจึงทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา เล่าเรื่องราวของข้าพเจ้าเมื่อได้ไปเที่ยวสวนสัตว์

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4

เริ่มเน้นให้การสร้างสรรค์รูปแบบออกมาในภาพที่สร้างมาจากความรู้สึก มากกว่าสถานที่จริง เพื่อเพิ่มเติมความรู้สึกของอดีตและปัจจุบันไว้ด้วยกัน ต้องการให้เกิดจินตนาการใหม่ๆ และความรู้สึกที่มีต่อช่วงเวลาต่าง ๆ ในมุมมองของตัวข้าพเจ้า ที่พุดถึงชาวเวลาดี ๆ

ภาพร่างชิ้นที่ 1 ในวัยเด็ก โลกนั้นเต็มไปด้วยความสดใสและมีสีสัน

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ในวันเด็กนั้น โลกเต็มไปด้วยสีสัน และภาพของท้องฟ้าที่สดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3 ความรู้สึกดี ๆ

ภาพร่างขั้นที่ 4 ความรู้สึกดี ๆ

ภาพร่างที่นำไปสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 ถูกนำไปขยายเพราะมีความลงตัวขององค์ประกอบและสีสันทที่เข้ากันกับเรื่องราวที่จะนำเสนอ เป็นภาพที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ให้เป็นภาพของวัยเด็ก เพื่อให้ระลึกถึงช่วงเวลาเก่าๆที่สดใส

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

ขั้นตอนที่ 1 ทำการหาข้อมูลและค้นคว้าในเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจ เรื่องเกี่ยวกับช่วงเวลาวิถีชีวิตและเรื่องราวในวัยเด็ก ข้อมูลของช่วงเวลาต่างๆที่อยู่ในความทรงจำนั้น ไม่เพียงพอที่จะสร้างสรรค์เป็นผลงานได้ ข้าพเจ้าจึงต้องหาตามแหล่งข้อมูลอื่นๆ อาทิเช่น รูปถ่ายเก่า ภาพสิ่งของยุคต่างๆ ลวดลายที่เหมาะสมกับช่วงเวลาที่ทำให้ความรู้สึกไปในทิศทางที่เราจะถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน เพื่อให้เกิดเป็นแนวความคิดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบร่างผลงานก่อนที่จะมาเป็นผลงานจริง ซึ่งแต่ละชิ้นงานก็ควรมีแบบร่างเพื่อกำหนดองค์ประกอบของภาพและการลงสีในจุดต่างๆ แบบร่างเราควรทำขึ้นมาจนกว่าจะเป็นผลงานที่ลงตัวเป็นที่พอใจของเราได้ ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานของเรามีระบบและง่ายต่อการจัดการยิ่งขึ้น โดยข้าพเจ้าสร้างภาพแบบร่างโดยอาศัยทั้งการทำมือ และเครื่องคอมพิวเตอร์

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์และการเลือกใช้สีของต่าง ๆ เพื่อเตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ และอุปกรณ์ประดิษฐ์เล็กน้อย

ขั้นตอนที่ 4 ร่างภาพด้วยดินสอลงบนเฟรมผ้าใบที่เตรียมไว้ เพื่อกำหนดครุปร่าง สัดส่วนทั้งหมดของภาพให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 5 ลงมือปฏิบัติงาน โดยข้าพเจ้าใช้เทคนิคสีอะคริลิกและการ ประติวิสต์

ขั้นตอนที่ 6 สรุปลงผลงานออกมาเป็นรูปเล่มศิลป์นิพนธ์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์วาดเขียน เช่น ดินสอร่างภาพ ดินสอสี
2. เฟรมผ้าใบ
3. อุปกรณ์ระบายสี เช่น พู่กัน แปรง
4. สีอะคริลิก และ จานสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ผลการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ในหัวข้อภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข เป็นการนำเสนอภาพประทับใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้า เรื่องราวของวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและเต็มไปด้วยความสนุกสนาน นั่นคือช่วงเวลาของวัยเด็กที่จะบอกเล่าผ่านมุมมองของข้าพเจ้าในปัจจุบัน ซึ่งจะพูดถึงเรื่องความรู้สึกในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตโดยมุ่งเน้นที่จะแสดงออกให้เป็นผลงานที่ดูแล้วเกิดความรู้สึกมีชีวิตชีวา สดใส สนุกสนาน เพื่อสะท้อนให้ผู้รับชมหวนรำลึกถึงความทรงจำดี ๆ ที่มีอยู่ในจิตใจ ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสีอะคริลิก ทั้งหมด 4 ชิ้น มีขนาดแตกต่างกันออกไปในแต่ละผลงาน ซึ่งสามารถวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ไว้ได้ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

“ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรีย์ภาพ ที่ศิลปินจะนำมาประกอบเข้าให้เป็นรูปทรง สื่อความหมายตามแนวเรื่อง หรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือจัดระเบียบ หรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นสิ่งใหม่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ”

(ชลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบศิลป์, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช, 2541)

การวิเคราะห์ทัศนธาตุในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ รูปแบบของการสร้างสรรค์ประกอบไปด้วยทัศนธาตุ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทางศิลปะเพื่อใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดแนวความคิด อารมณ์ความรู้สึก และสาระต่าง ๆ ออกมาตามจุดเป้าหมายที่ศิลปินต้องการประกอบไปด้วย

รูปทรง (FORM)

ผลงานชุดนี้ เน้นไปที่การใช้รูปทรงที่ค่อนข้างอิสระผสมผสานกับรูปทรงของวัตถุต่าง ๆ ในภาพจะประกอบไปด้วยรูปทรงต่าง ๆ จำนวนมาก ที่มาของรูปทรงนั้นมาจากสิ่งของเครื่องใช้ หรือ สิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตทั่วไป สิ่งแวดล้อมที่เห็น รูปทรงที่มีลักษณะเฉพาะบ่งบอกถึง ยุคสมัย แฟชั่นการแต่งตัว เป็นต้น รูปทรงเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในงาน และ ประกอบด้วยรูปทรง เรขาคณิตขนาดเล็กอีกหลายจุดเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและดึงดูดสายตาของผู้รับชมและให้เกิดความ จัดแย้งกันระหว่างรูปทรงอิสระเพื่อให้ภาพดูมีจังหวะที่แตกต่างน่าสนใจมากขึ้น รูปทรงของตัวคนก็นำต้นแบบมาจากภาพถ่ายหลาย ๆ ภาพนำมาจัดวางใหม่ ให้เกิดองค์ประกอบที่ลงตัวมากที่สุด เน้น การกระจายรูปทรงให้ภาพดูมีความหลากหลายน่าสนใจ

น้ำหนัก (TONE)

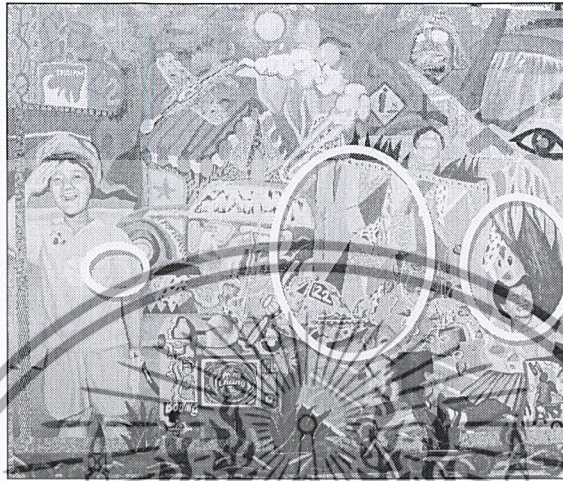

ผลงานชุดนี้เน้นการใช้น้ำหนักของสีในลักษณะสีที่ดูอ่อนเบาเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดูสดใส น้ำหนักสีส่วนใหญ่จึงเป็นสีที่ผสมกับสีขาว เพื่อลดความสดของสีลง น้ำหนักของภาพจึงค่อนข้าง สว่าง หรือออกไปทางสีโทนมกลางๆ เช่น เหลือง ส้ม แดง เขียว ฟ้า จะมีน้ำหนักเข้มที่มาตัดกันบ้างใน ภาพเพื่อให้เกิดจุดที่น่าสนใจในภาพ และเพื่อตัดจุดเด่นให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการให้น้ำหนัก อ่อนแก่จากการใช้คู่สีการแทนค่าน้ำหนักเป็นการใช้สีคู่ตรงข้ามมาใช้ในการสร้างน้ำหนักให้เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในตัวเอง เนื่องจากภาพผลงานมีรายละเอียดหลายจุด นำหนักของภาพ จึงกระจายไปทุกจุดใน สักส่วนเท่า ๆ กัน

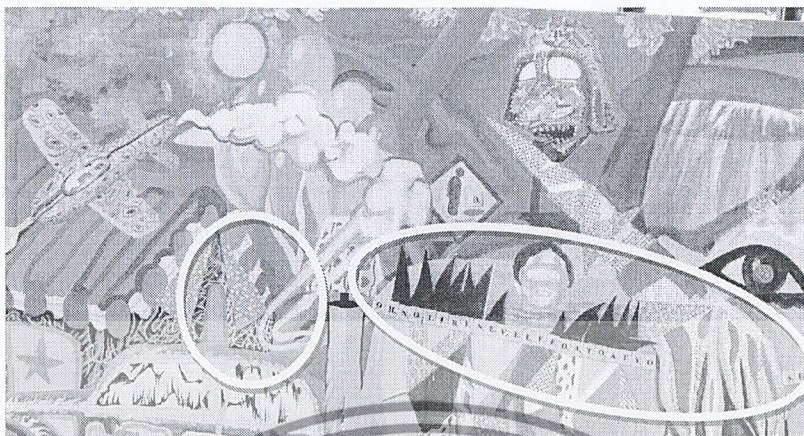
สี (COLOR)

การใช้สีของผลงานชุดนี้เน้นไปที่โทนสีที่ดูสดใส เนื่องจากต้องการเน้นให้เกิดความรู้สึกที่มีความสุข และ ความเป็นเด็ก โดยใช้สีที่มาจาก การ์ตูนบ้าง ของเล่นเด็กบ้าง นำมาจัดวางโดยใช้สีค่อนข้างหลากหลาย เนื่องจากความชอบในการใช้สีสั้นให้เกิดความรู้สึกที่ดูแล้วสนุก น่าสนใจและมีรายละเอียดด้วยการกระจายจุดสีต่าง ๆ ไปตามรูปทรงในตัวเอง ลดความสดของสีโดยการผสมสีขาว ในการลงสีส่วนใหญ่เพื่อเพิ่มให้สีดูนุ่มนวลและดูไม่ร้อนแรงจนเกินไป แต่ยังเน้นไปที่ความสดใสของสีเช่นเดิม มีการใช้สีสะท้อนแสง สีทอง สีมุกบ้างในบางจุดที่ต้องการเน้นให้เกิดความน่าสนใจ เพื่อให้มีความเด่นออกมาจากตัวผลงาน และยังสร้างความรู้สึกที่ดูแล้วน่าสนใจได้ โดยแต่ละชิ้นงานก็จะมีโทนสีที่แตกต่างกันแล้วแต่ความรู้สึกที่ต้องการถ่ายทอดและการใช้สีก็ยังคำนึงถึงอารมณ์ภาพในภาพนั้น ๆ ที่จะให้ความรู้สึก สดใส ร่าเริง มั่นใจ มีชีวิตชีวา มีความน่าสนใจในการใช้สีต่าง ๆ สร้างเป็นลวดลาย สลับซับซ้อนกันเพื่อความหลากหลายมากยิ่งขึ้นและออกแบบสีสั้นให้น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (TEXTURE)

พื้นผิวของผลงานนั้นเป็นผิวเรียบสลับกับบางจุดที่มีการปะติด หรือ สร้างพื้นผิวขึ้นมา โดยในผลงานจะมีพื้นผิวที่แตกต่างกันหลายจุด เพื่อสร้างความน่าสนใจในผลงาน เช่น การใช้สีเป็นก้อน ฝึแปร่งเป็นจุด เป็นเส้น เทคนิคการลงสีต่างๆ วัสดุ เช่น หนูน้าเทียม กระดาษลวดลายต่าง ๆ นำมาตัดต่อสร้าง เป็นรูปทรง โดยสร้างสรรค์พื้นผิวที่แตกต่าง และน่าสนใจในลวดลาย และการลงสี ลอกเลียนพื้นผิวจากรูปถ่ายบ้าง เพื่อให้ถึงจุดสายตา และ สร้างมิติใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น เพื่อผู้ชมที่ดู เกิดความสนใจสงสัยว่าเป็นของจริงหรือปะติดเอาไว้ได้อีกด้วย

พื้นที่ว่าง (SPACE)

พื้นที่ว่างในผลงานชุดนี้นั้นค่อนข้างน้อย เนื่องจากมีการใช้รูปทรงต่าง ๆ ประกอบรวม ๆ อยู่ในภาพมากมายจึงทำให้ภาพดูแน่น และเต็ม จะมีสวนของพื้นที่ว่างก็เพียงจุดเล็ก ๆ กระจายไปในภาพในส่วนต่าง ๆ เพื่อลดความแน่นและไม่ให้ภาพนั้นดูอึดอัดจนเกินไป ผลงานจึงเป็นการทับซ้อนกันเป็นส่วนมาก ส่วนการกระจายนั้นเพื่อให้มีความรู้สึกของพื้นที่ที่ดูเต็มภาพ และมีความเคลื่อนไหวของรูปทรงไม่แข็งจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การจัดองค์ประกอบภาพ

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชุดนี้เน้นการสร้าง ความกลมกลืนจากรูปทรงที่มีขนาดใกล้เคียงกัน และลดลย รายละเอียดต่าง ๆ ที่ดูแล้วตื่นโหล เชื่อมต่อกัน ไม่ให้มีจุดไหนที่ดูโดดเด่นมากเกินไปจนสะดุดตา เนื่องจากใช้รูปทรงอิสระ จึงต้องจัดวางรูปทรงให้สอดคล้องกันไปในแต่ละชิ้นงาน และไม่ให้อรูปทรงต่าง ๆ โดดเด่นกว่าจุดเด่นที่ต้องการให้ความสนใจ เช่น ตัวคน เป็นต้น และสีสันของรูปทรงต่าง ๆ ที่ใช้โทนสีที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน หรือแตกต่างกันไม่มากเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับงาน

4.2.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานมีอยู่หลายจุดโดย มุ่งเน้นไปที่ความหลากหลายของทัศนธาตุต่างๆ ที่มีความหลากหลาย แตกต่างกันไป เช่น ลดลย พื้นผิว การปะติดต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานให้ไม่ดูแล้วน่าเบื่อจำเจ ด้วยการลงสีแบบเดิม ๆ ที่ธรรมดาเท่านั้น และการปะติดยังช่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างมิติที่แตกต่างให้เกิดในชิ้นงานได้ด้วย และเลือกใช้สีสันทึ่หลากหลายเนื่องมาจากความชอบส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่ต้องการถ่ายทอดอารมณ์ที่มีความสุขสนุกสนาน

4.2.3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในชิ้นงานเกิดจากการจัดวางรูปทรงและองค์ประกอบแบบกระจายตัวเพื่อให้ภาพดูมีสัดส่วนต่าง ๆ ที่สมดุลกัน ทั้งรูปทรง และพื้นที่ว่าง และลดทอนที่พอเหมาะเนื่องจากมีลดทอนในภาพมากจึงจำเป็นที่จะต้อง เพิ่มเติมลดทอนลงในจุดต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับรูปแบบของผลงาน ไม่ให้ดูมากหรือน้อยจนเกินไป การใช้สีสันทึ่ผสมกันหลายสีจึงต้องจัดวางจังหวะของสีให้เหมาะสมไม่ให้เกิดความโดดเด่นในจุดใดมากจนเกินไป และลดทอนที่ดูไหลลื่นก็สามารถสร้างความสมดุลได้อีกด้วย

4.2.4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนของภาพจะเน้นการจัดภาพให้มีระยะใกล้ไกล โดยภาพจะถูกแบ่งออกเป็น ส่วนคือพื้น และท้องฟ้า ซึ่งเป็นส่วนของพื้นหลัง โดยมีรูปทรงต่าง ๆ สัดส่วนแตกต่างกันไปเป็นตัวเชื่อมต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

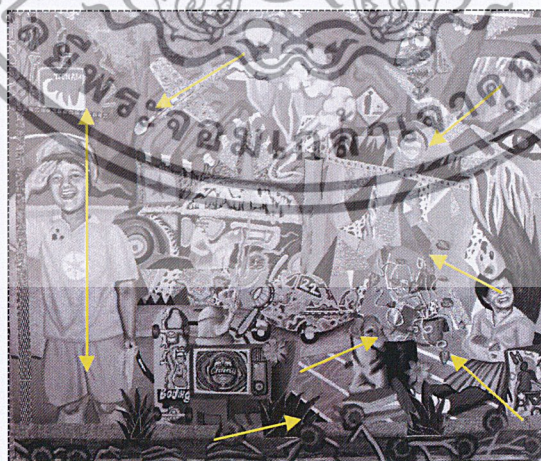
และจัดวางองค์ประกอบให้ได้สัดส่วนที่ลงตัว โดยจะมีการทับซ้อนกันของสัดส่วนบ้าง ส่วนประกอบต่าง ๆ ของภาพจะมีสัดส่วน ยิบย่อยมากมาย โดยจะเน้นสำคัญไปที่สัดส่วนของจุดเด่นคือตัวคน

4.2.5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นของภาพคือส่วนของตัวคน โดยที่จะเน้นเก็บรายละเอียดให้มีความน่าสนใจมากที่สุด และเป็นจุดบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกได้ดี โดยวิธีการแทรกสีบาง เพิ่มเติมที่แปร่งให้มีความน่าสนใจ และความชัดเจนของเอกลักษณ์ใบหน้า และจะเน้นสิ่งที่เด่นรองลงมาทุก ๆ จุด โดยต้องการเก็บรายละเอียดในภาพมาก ๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและมีความโดดเด่นในจุดต่าง ๆ เมื่อนั้นภาพจะดูน่าสนใจไปด้วยรายละเอียดที่น่าสนใจแตกต่างกันไป

4.2.6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในงานของข้าพเจ้าเกิดจากทิศทางของรูปทรงที่จะไล่ระดับจากใหญ่ไปหาเล็ก สี่ก็มีส่วนอย่างมากในการเคลื่อนไหวในงาน โดยการกระจายของสี่ที่เป็นเด่นในภาพเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเสนอภาพเรื่องราว วิถีชีวิต ลี้กแวดล้อมและบุคคลต่าง ๆ ของความทรงจำ ที่มีสัมพันธ์ภาพและความสุขของการใช้ชีวิตที่อยู่ร่วมกันในทุก ๆ ช่วงเวลา แสดงถึงความสำคัญของช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ช่วงเวลาที่ดี บ้าง ร้ายบ้าง สนุกสนานเฮฮา การอยู่ร่วมกัน ตัวตนที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย และภาพของสังคมนั้นก็ เคลื่อนไหวอยู่ตลอด ภาพบันทึกความทรงจำนั้น ก็เป็นสิ่งที่อยู่กับตัวของเราค่อยบอกเล่าสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านมาแล้ว การพบเจอสิ่งต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีค่าแก่การเกิดมาบนโลก ทั้งสิ่งเลวร้ายก็ดี สวยงามก็ดี ทั้งจากธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นล้วนสร้างความผูกพันทางความรู้สึกแก่คนไม่มากก็น้อย เช่น รักธรรมชาติ ชอบซื้อป๊อปปิ้ง เกลียดสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ความทรงจำนั้น ทำให้เรามีความผูกพันทางใจกับโลกในแง่มุมต่าง ๆ ทำให้เราสุข เราเศร้าอยู่ตลอดเวลา เนื่องด้วยสิ่งนี้เองข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องของช่วงเวลามาเป็นเรื่องราวที่จะบอกว่าสิ่งดี ๆ นั้นได้ผ่านเข้ามาในช่วงชีวิตของเราเสมอ เมื่อเราพบเจอกับเรื่องแย่ ๆ ก็ขอให้คิดถึงสิ่งดี ๆ ให้กำลังใจกับตัวเองเพื่อที่จะสามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคต่าง ๆ และมีความสุขกับชีวิตอยู่เสมอ

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมโดยอาศัยการสร้างสรรค์ที่มาจากภาพถ่ายกิจกรรมต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ทำร่วมกับผู้คนรอบ ๆ ตัว โดยเน้นไปที่การแสดงออกของบุคลิกของคนและภาพวิถีชีวิตที่สนุกสนาน เป็นภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุขที่มีอยู่ในตัวของข้าพเจ้าและทุก ๆ คน โดยตระหนักถึงคุณประโยชน์ในการสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้เป็นผลงานที่ลงตัวและฝึกฝนพัฒนาผลงานตลอดจนความคิดสร้างสรรค์

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ประสบปัญหาในการทำงานมากมาย ซึ่งได้แก่ การกำหนดภาพร่างที่ไม่สมบูรณ์พอจึงเกิดปัญหาในการลงสีในน้ำหนักแสงเงาที่ถูกต้องจึงเกิดการล่าช้าในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

ชลุด นิม์เสมอ. (2531). **องค์ประกอบศิลป์**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

<http://www.notablebiographies.com/Pu-Ro/Rockwell-Norman.html>

<http://www.google.co.th>

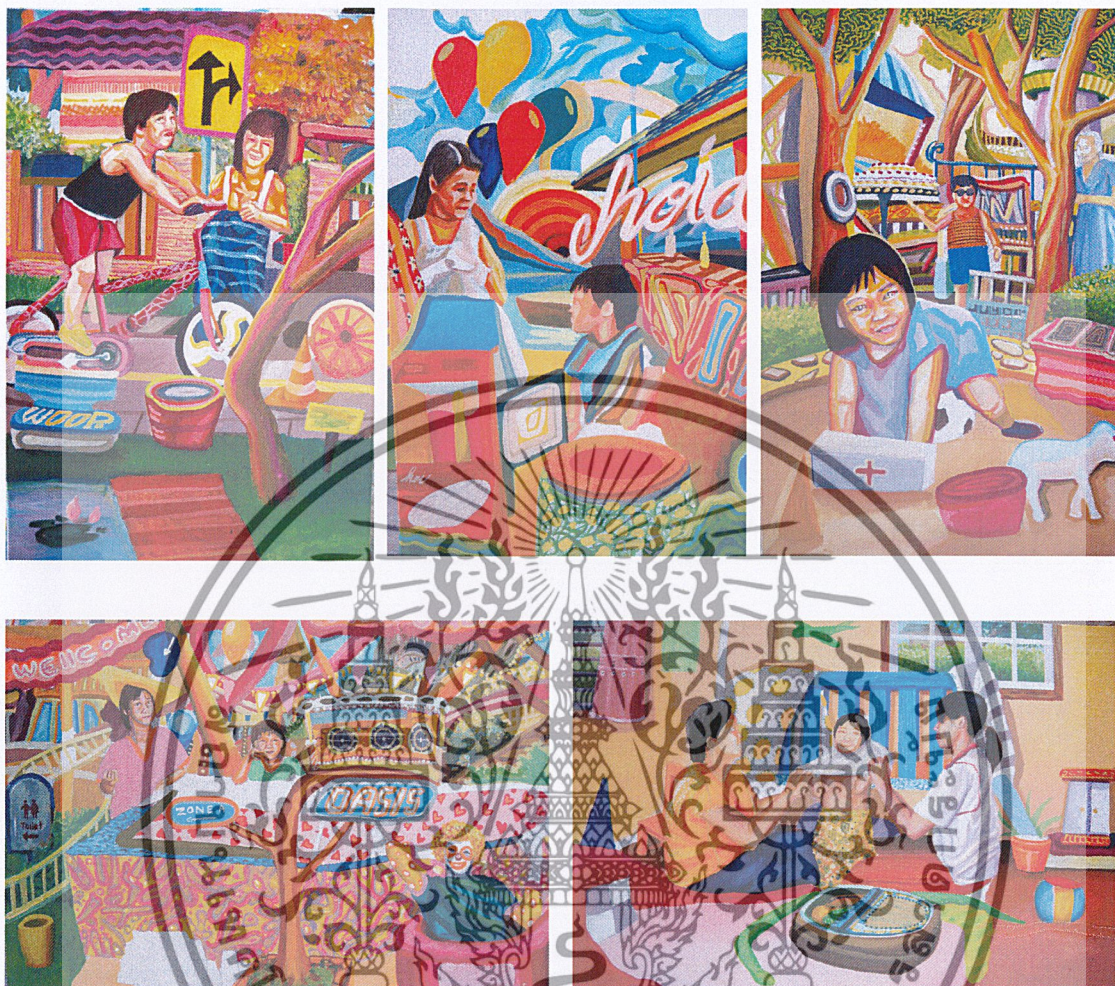

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

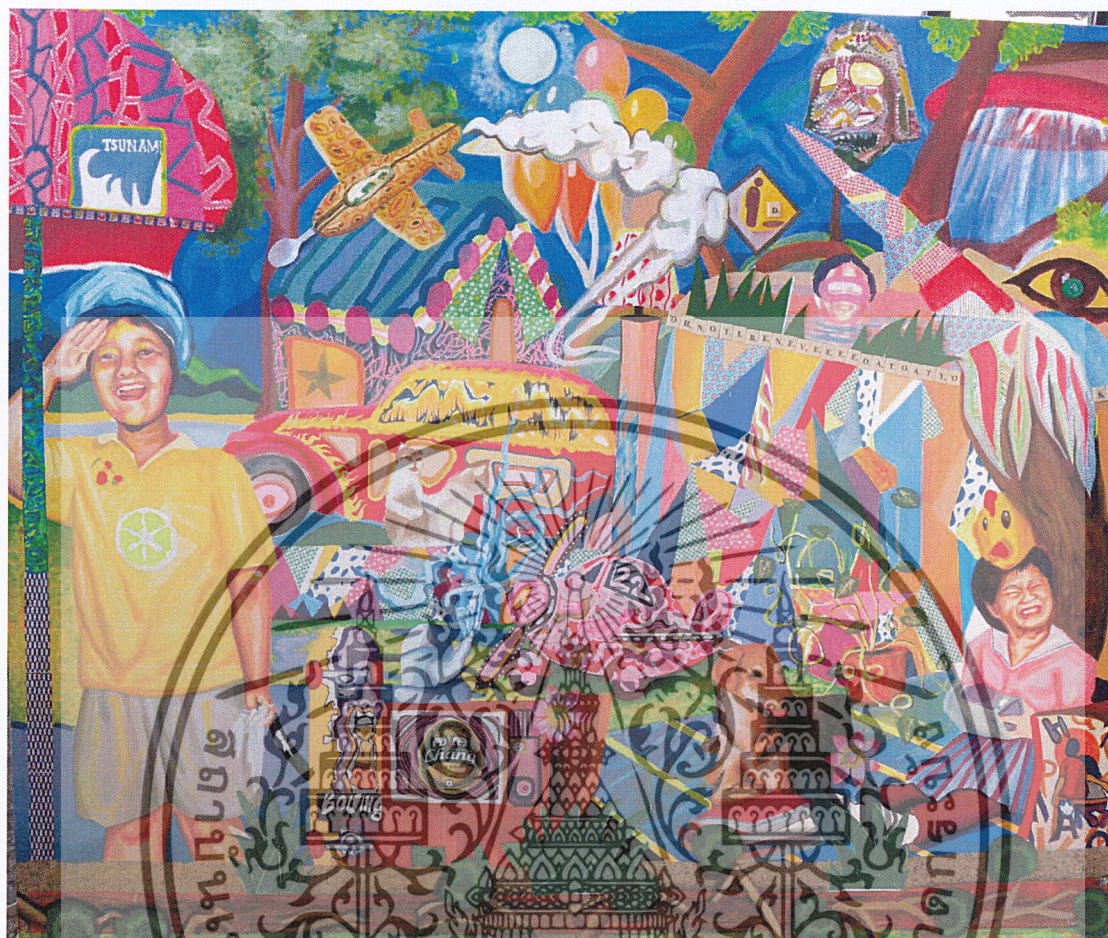

ชื่อผลงาน ภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข 1 (The kids), 2554

เทคนิค สีอะคริลิก, collage บนผ้าใบ

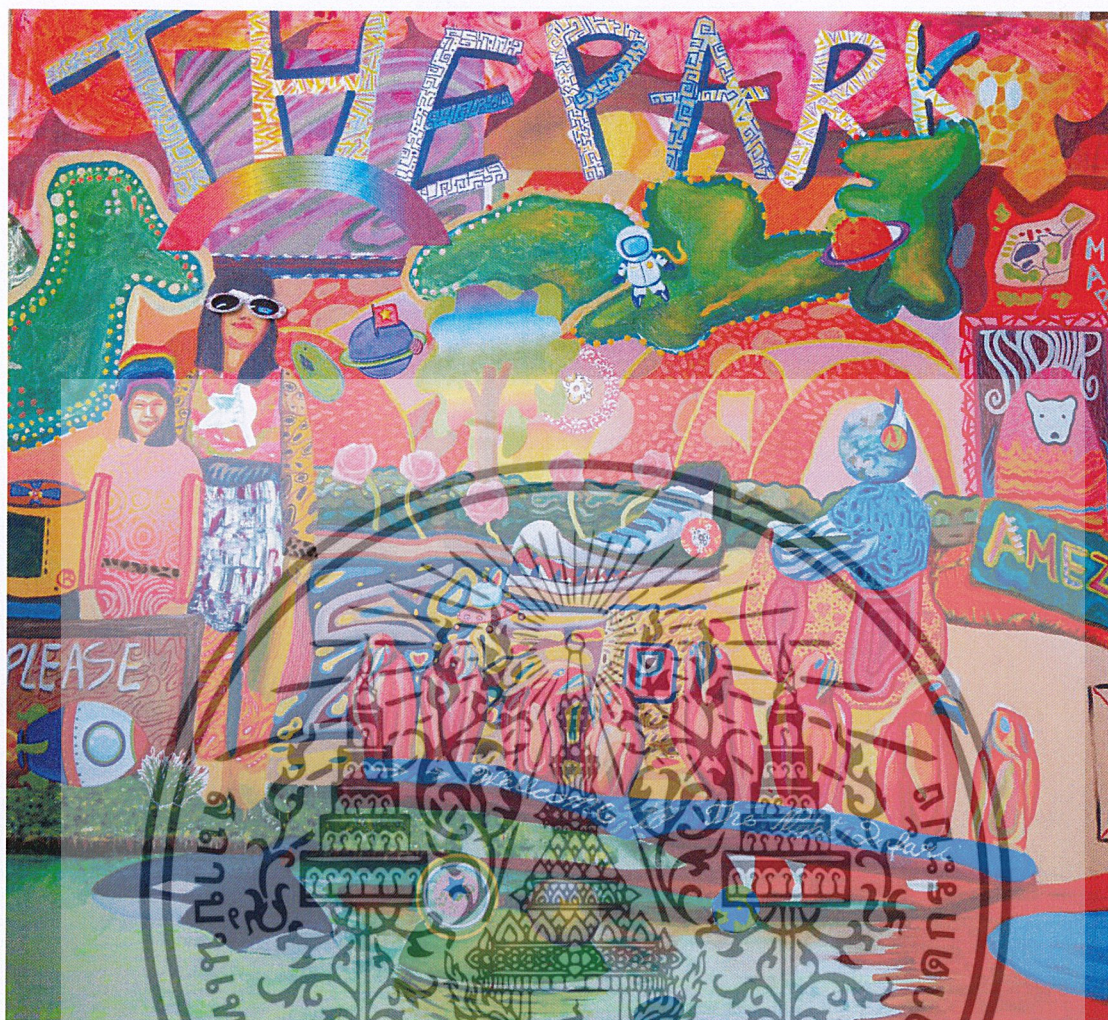
ขนาด 60 x 40 ซม. จำนวน 5 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข 2,2554
 เทคนิค สีอะครีลิค, collage บนผ้าใบ
 ขนาด 180 x 140 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข 3 (The Safari), 2554

เทคนิค สีอะครีลิค, collage บนผ้าใบ

ขนาด 170 x 130 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ภาพบันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข 4 (Walking with me), 2554

เทคนิค สีอะครีลิค, collage บนผ้าใบ

ขนาด 180 x 140 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นาย พงศ์ตะวัน วังซ้าย
 วัน เดือน ปีเกิด 22 มิถุนายน 2531 กรุงเทพมหานคร
 ที่อยู่ 301/90 รามคำแหง 68 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

ประวัติการศึกษา 2554 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 2550 วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
 2546 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
 2540 โรงเรียนเพ็ญสมิธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้